

Den næste sag på dagsordenen var:

26) Anden behandling af lovforslag nr. L 175: Forslag til lov om ændring af lov om euforiserende stoffer og straffuldbyrdsloven. (Skærpet indsats mod narko m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 26/2 2004. Første behandling 26/3 2004. Betænkning 6/5 2004).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Anden behandling af lovforslag nr. L 180: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, konkursloven, lov om skifte af dødsboer og lov om skifte af fællesbo m.v. (Digital kommunikation i retsplejen, kendelser med begrænset sagsfremstilling, regler om vidneforvarede m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 10/3 2004. Første behandling 17/3 2004. Betænkning 13/5 2004).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-4 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

28) Forespørgsel nr. F 48:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren:

»Vil ministeren i forlængelse af den regionalpolitiske redegørelse 2004 og tidligere vedtagelser uddybe, hvordan regeringen i praksis vil leve op til kravene om ens levevilkår, størrelighed i service, beskæftigelse og økonomiske vilkår i alle egne af Danmark samt en speciel indsats for de dårligst stillede egne af landet, f.eks. Bornholm, Lolland-Falster, det sydfynske område og dele af Vestsjælland og Nord- og Vestjylland?«

Af Kristen Touborg (SF) og Aage Frandsen (SF).
(Forespørgslen anmeldt 23/3 2004. Fremme af forespørgslen vedtaget 26/3 2004).

Sammen med denne sag foretoges:

29) Forespørgsel nr. F 54:

Forespørgsel til indenrigs- og sundhedsministeren:

»Hvad er regeringens planer med hensyn til at tilgodese egne af landet, hvor den økonomiske udvikling er svagest, ved flytning, nyetablering, nedlæggelse eller omstrukturering af statslige arbejdspladser?«

Af Mogens Nørgård Pedersen (KD), Bodil Kornbek (KD), Jann Sjørnsen (KD) og Tove Videbæk (KD).

(Forespørgslen anmeldt 13/4 2004. Fremme af forespørgslen vedtaget 16/4 2004).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Vi skal bede om en begrundelse, og det er først for F 48.

Begrundelse

Kristen Touborg (SF):

For knap en halv snes år siden fremgik det af den regionalpolitiske redegørelse, at der var god udvikling i udkantsområderne; indenrigsministeren dengang sagde noget i retning af, at når det går godt i Danmark, så går det rigtig godt i udkantsområderne. Jeg ved ikke helt, om det var tilfældet dengang, men det er jo også historie, så det kan vi lade ligge.

Men det er i alt fald ikke tilfældet i dag, desværre, derfor er der også så meget mere behov for debatten i dag. Der er behov for, at Folketinget aktivt går ind og kigger på de forhold, der råder, og som der er behov for at få kigget på.

Det er jo noget tilfældigt, at vi har den debat her den samme dag, som vi står over for nogle ret store forhandlinger om strukturreformen. Men det er en tilfældighed, som nok kan manelidt til eftertanke, for hvor vi gennemgående har en centralistisk måde at have vores forvaltning på, vil jo også strukturreformen kunne give sådan en lokal centralisme med de meget store regioner, så det ville yderligere forstærke problemet efter vores opfattelse.

Men vi ser frem til at få en god debat her i dag om emnet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så skal vi bede hr. Mogens Nørgård Pedersen om at begrunde forespørgsel nr. F 54.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

F 54 er forespørgsel om udflytning af statslige arbejdspladser.

Regeringen nævner i sin regionalpolitiske redegørelse for 2004, at der er sket udflytning af statslige arbejdspladser fra hovedstadsområdet; der er etableret en sikkerhedsstyrelse i Esbjerg og Styrelsen for Social Service i Odense. Hverken Odense eller Esbjerg er udkantsområder eller ligger i nærheden af særlig hårdt ramte udkantsområder.

Kl. 13.40

Hårdt ramte udkantsområder som Lolland-Falster, Bornholm og Nordjylland får ikke gavn af regeringens udflytning af statslige arbejdspladser. Det er baggrunden for, at vi ønsker en præcisering af, hvilke egne af landet de statslige arbejdspladser skal flyttes til.

Endvidere ønsker vi en generel opprioritering af placeringen af statslige arbejdspladser i udkantsområder eller i pendlerregioner, der ligger

inden for rækkevidden af områder med lav økonomisk vækst og høj ledighed. Derfor glæder vi os til debatten ved den her forespørgsel.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så beder vi indenrigs- og sundhedsministeren om at komme på talerstolen. Han kommer smilende.

Besvarelse

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Der kan sådan set også være grund til at smile ved udsigten til nu at kunne få lov til på én gang at besvare to forespørgsler. Det kan jo gøre enhver, der sådan set prøver at gøre tingene effektivt, glad. Der er netop to forespørgsler her, som jo har den samme vinkel, nemlig den regionale vinkel, og det er også derfor, de behandles samlet.

Jeg vil gerne starte med at takke initiativtagerne for at få lejlighed til at drøfte nogle regionale emner her i salen. Lige præcis i øjeblikket diskuterer vi jo også regionale emner andre steder i huset i relation til forhandlingerne om struktur. Og det er sådan set fint nok, for denne regionale dagsorden ligger regeringen meget på sinde.

Den første forespørgsel handler om regeringens indsats for at skabe regional balance generelt og specielt i de dårligst stillede egne af landet. Forespørgslen stilles i forlængelse af, at regeringen netop har fremlagt Regionalpolitisk Redegørelse 2004 for Folketinget, og redegørelsen giver da også i høj grad svaret på det spørgsmål, der stilles, for i redegørelsen har regeringen nemlig beskrevet hvordan.

Vi har beskrevet, hvordan vi har en indsats i fuld gang over for konkret udsatte udkantsregioner, hvordan regeringen også ser et løft af svage regioner som vejen til bedre regional balance, og hvordan regionale hensyn og regionale udviklingsmuligheder jo i langt højere grad end tidligere er blevet en del af den almindelige beslutningsproces, takket være en bedre koordinering af statslige tiltag.

Den anden forespørgsel i dag er et andet element af den regionale dagsorden, som ikke har mindre opmærksomhed. I denne forespørgsel spørges om regeringens planer med hensyn til placeringen af statslige arbejdspladser i de egne af landet, hvor den økonomiske udvikling er

svagest, ved udflytning, nyetablering, nedlægelse og omstrukturering af statslige arbejdspladser.

På dette område som på mange andre er regeringen straks efter dens tiltræden kommet med en meget entydig og klar udmelding og har også handlet derefter. Det er regeringens klare opfattelse, at der skal skabes regional balance i lokaliseringen af statslige arbejdspladser. Det gælder i forbindelse med etableringen af nye statslige arbejdspladser, det gælder også ved, at der tages regionale hensyn ved effektiviseringer af eksisterende statslige arbejdspladser. Det vil jeg vende tilbage til.

For at starte med den generelle regionalpolitiske indsats så ser regeringen det som en vigtig opgave både at sikre gode levevilkår og vækstvilkår for landet som helhed og samtidig at sikre en regional balance. I den forbindelse er regeringen ikke mindst optaget af, hvordan alle regioner kan være med til at skabe fremtidens vækst. Det bør ikke være sådan, at den ene regions vækst sker på bekostning af andre regioners udvikling, for så kommer vi jo bare over i en mindre perspektivrig fordelingspolitik.

Danmark er generelt godt rustet til fremtiden, ingen tvivl om det. Men i den senere tid har vi mærket de udfordringer, som den globale konkurrence giver. Den har betydet tabte arbejdspladser i nogle lokalområder, hvilket i øjeblikket spiller en ikke ubetydelig rolle i Nordjylland og på Lolland-Falster, og det er jo også en udfordring, der udfordrer landet som helhed.

Fremtidens arbejdspladser og vækstmuligheder ligger i en situation med en stigende global konkurrence i viden og udvikling. Det er nøgleordene, og det er jo nøgleord, alle er enige om. Regeringen gør en aktiv indsats for at understøtte den udvikling i Danmark, så landet står så stærkt som muligt, og her er der jo tale om en tosidet strategi.

For det første gør vi en indsats for at skabe gode vækstvilkår generelt. Det handler om en økonomisk politik, som er tilpasset de udfordringer, som konjunkturen giver. Jeg kan f.eks. nævne forårspakken, som er et stærkt bidrag til økonomisk vækst til gavn for alle regioner, så stærkt et bidrag, at nye prognoser jo også peger meget klart og entydigt på et pænt fald i ledigheden.

Kl. 13.45

Det handler om strukturpolitikken, hvor jeg selvfølgelig først og fremmest tænker på de forhandlinger, som vi p.t. har i gang vedrørende

den offentlige sektors struktur. Strukturreforminitiativet »Det nye Danmark« er et udtryk for, at regeringen ikke bare vil lade en offentlig sektor, som trænger til modernisering, ligge i dvale, selv om det måske, sådan som de seneste dages begivenheder jo også antyder det, var det letteste rent politisk. Men vi er jo ikke sat i verden for at ty til det letteste.

Vi er tværtimod sat i verden for at sørge for, at vi har en offentlig sektor, der er ajourført i forhold til tidens behov. Og den offentlige sektors struktur ikke mindst kommunernes opgaver er af ganske stor betydning som et rammevilkår i regionerne. Den offentlige service spiller jo en stor rolle i hverdagen for befolkning og for erhverv. Kommuner har derigennem værktøjer til at påvirke regionernes aktivitet, værktøjer, de for tiden deler med amterne.

En gennemførelse af en strukturreform vil derfor påvirke alle egne i landet, men jo ikke mindst de mere tyndt befolkede områder. Her vil stærkere kommuner både i størrelse og i opgaver kunne gøre en større forskel i udviklingen.

Som bekendt har regeringen lagt op til, at kommunerne får flere kompetenceområder. Det gælder bl.a. med hensyn til beskæftigelsesindsatsen, og det gælder i forhold til hele erhvervsudviklingen. Der bliver altså mulighed for en stærkere lokal forankring af den regionalpolitiske indsats, der, hvor man kan se behovene og se, hvilke redskaber der bedst kan anvendes.

Man kan også udtrykke det på den måde, at vi med en ny struktur i den offentlige sektor vil være med til at sikre, at alle områder bliver konkurrencedygtige, får bedre vilkår for at blive konkurrencedygtige, også når det kommer til at kunne løfte offentlige opgaver på en økonomisk og fagligt bæredygtig måde.

Men at gøre alle områder af landet konkurrencedygtige handler selvfølgelig også om andet end økonomisk politik og om andet end den offentlige struktur, og det er så den anden side af regeringens indsats, som jeg nu vil komme ind på. Det er den indsats, som mere direkte retter sig mod visse regioner eller mod vækstvilkårene i den private sektor. Lad mig som et eksempel på det sidste minde om, at vi under Videnskabsministeriet har iværksat en samspilshandlingsplan med 20 initiativer, som skal styrke rammerne for samspil mellem danske virksomheder og vidensinstitutioner om forskning og udvikling.

Jeg kunne også nævne, at vi under Økonomi- og Erhvervsministeriet har nedsat en tænketank

om fremtidens vækst, en tænketank, som skal give regeringen bud på fremtidsbilleder for erhvervsudviklingen i Danmark. Den skal også se på, hvilke krav der stilles til de danske vækstvilkår for at skabe nye arbejdspladser i fremtiden.

Det er i det hele taget afgørende for regionernes udvikling og den regionale balance, at der sker en omstilling til fremtidens vækstfaktorer, ikke bare nogle steder i landet, men i hele landet.

Analysen viser nemlig, at vi skal se på nye vækstfaktorer for at forklare de seneste års vækstforskelle både mellem lande og også mellem danske regioner. Ifølge en ny analyse af regionernes konkurrenceevne, som Indenrigs- og Sundhedsministeriet har fået foretaget, er det især de tre faktorer: menneskelige ressourcer, iværksætterier og innovation, der har betydning for, hvordan regionerne klarer sig i forhold til hinanden.

Analysen viser også, at der gennem et øget fokus på regionernes konkurrenceevne inden for disse områder kan realiseres udviklingspotentialer i flere regioner, også i udkantsregioner. Allerede i dag er der faktisk nogle udkantsområder, der klarer sig godt, og der er endda nogle udkantsregioner, som klarer sig bedre end visse ikkeudkantsregioner set ud fra produktivitetsudvikling. Så man er altså ikke dømt til at være et evigt udkantsområde, man har selv en indflydelse på, hvordan man fremmer de faktorer, der driver udvikling: menneskelige ressourcer, iværksætterier, innovation.

Kl. 13.50

Det understreger jo også, at udkantsområder ikke bare er sådant et gråt begreb. Udkantsområderne er ikke ens, og vi kommer ikke uden om, at nogle regioner har mere brug for en hjælpende hånd end andre. Derfor har regeringen også sat ind med en konkret indsats i konkrete geografiske udkantsområder med en særlig svag udvikling. Her sættes der fokus på erhvervsudvikling og på bosætning i udkantsområderne. Grundlaget for indsatsen er den regionale vækststrategi, som regeringen lagde frem i maj sidste år. Den er også beskrevet i både dette års redegørelse og i sidste års redegørelse.

Som led i den regionale vækststrategi har regeringen etableret i alt ni regionale vækstsamarbejder, bl.a. i Nordjylland, på Lolland-Falster, på Bornholm og i det sydfynske område. Vækstsamarbejderne er i øjeblikket i gang med at udarbejde individuelle erhvervsudviklingsstrategier, som danner baggrund for helt konkrete pro-

jekter inden for erhvervsudvikling og bosætning, projekter, som støttes med EU-midler og med statslige midler. I disse samarbejder forpligter både staten og lokale aktører sig til at arbejde for at løfte udviklingen.

Det, der er en pointe her, er, at indsatsen er stærkt lokalt forankret. Og det er, sagt i en parentes, jo den strategi, vi gerne vil bygge videre på i kølvandet på en aftale om strukturreform.

Det er vigtigt at få sat fokus på, hvordan befolkningen bosætter sig. Flere af landets udkantsområder har nemlig igennem en række år oplevet et fald i befolkningstallet. Det er en udfordring, som jeg også oplever bliver taget op i udkantsområderne rundt omkring. Der er fokus på at skabe attraktive rammer.

Flere sætter også ind med markedsføring af regionen over for befolkning og erhvervsliv. Lolland-Falster er f.eks. en af de regioner, hvor kommunerne har stået sammen om en fælles markedsføringsindsats, som jo også viser at have effekt. Man kan bl.a. se det på øerne omkring Lolland-Falster, at det rent faktisk er muligt at fremme en bosætning ved en offensiv markedsføring.

Regeringen har også med virkning fra i år hævet befordringsfradraget for langdistancependlere. Formålet er at gøre det mere attraktivt at bo i et udkantsområde for personer med et arbejde i f.eks. en større by langt væk fra bopælen og herved også give udkantsområderne bedre mulighed for at få del i den højere indkomst, der kan hentes hjem fra de større byer.

Jeg vil nu vende tilbage til et andet område, som nogle gerne vil se som et selektivt instrument i den regionale udvikling. Her taler jeg om placeringen af statslige arbejdspladser, som jo også er en del af denne forespørgsel. Det er noget, som har stort fokus i den regionalpolitiske diskussion.

Men jeg må helt ærligt sige, at regeringen ikke hører til dem, som tror, at en generel udflytning af statslige arbejdspladser er sådan en hokusfokusformel, som kan sikre regionalpolitisk udvikling. Statslige arbejdspladser skaber ikke vækst i sig selv, de sikrer ikke i sig selv, at regionerne ikke kan opleve befolkningstilbagegang og nedlæggelse af arbejdspladser, der ikke er konkurrencedygtige.

For f.eks. Nordjylland og Lolland-Falster kan statslige arbejdspladser jo slet, slet ikke være den eneste medicin, der kan ordineres. Den bedste medicin, den, der har den længste virkning, og som ikke har nogen bivirkning, er en fortsæt-

telse at det lange seje træk, som regeringen – som jeg tidligere talte om – har igangsat for at sætte gang i erhvervsudviklingen og bosætningen i udkantsområderne.

Vi skal også her huske, at de statslige arbejdspladser kun udgør i alt 7 pct. af samtlige arbejdspladser i Danmark – og heldigvis for det, havde jeg nær sagt. Det er altså en meget lille del af beskæftigelsen, 7 ud af 100 arbejdspladser, vi her snakker om. Det er også en af grundene til, at det ikke i sig selv er et afgørende aktivt regionalpolitisk instrument.

Naturligvis også, fordi det jo skal tages i betragtning, at udflytning af eksisterende statsinstitutioner fra f.eks. hovedstadsområdet til et tyndt befolket område kan være en meget bekostelig affære og måske endog urealistisk, når man betænker, hvilke samarbejdspartnere institutionen har, hvilke særlige kompetencer der kræves osv. Også selv om huslejen skulle vise sig at være billigere.

Men når det er sagt som sådan et generelt forbehold for at hælde sit hoved til udflytningen af statslige arbejdspladser som det, der skal redde hele udviklingen, så vil jeg da også gerne sige, at regeringen er meget opmærksom på, at en statslig arbejdsplads kan bidrage til en regions beskæftigelse, bl.a. ved at tilføre relativt vellønnede arbejdspladser.

Kl. 13.55

En statslig arbejdsplads kan også bidrage til en regions erhvervsudvikling, hvis der kan etableres gode samspilseffekter – kunne man kalde det – med det øvrige erhvervsliv. Derfor skal der også efter regeringens opfattelse være balance i placeringen af statslige arbejdspladser, som jeg også nævnte det i indledningen til min besvarelse.

Det er ikke noget, vi bare siger. Det er noget, vi mener. Det er ikke noget, vi bare udtrykker i ord. Det er også noget, vi gør i praksis. Derfor er målet for regeringen også helt klart, at nye statslige institutioner som udgangspunkt placeres uden for hovedstadsområdet, og regeringen har også vist, at det kan lade sig gøre.

Der er etableret en sikkerhedsstyrelse i Esbjerg. Det er en konkret omstrukturering af myndighedsopgaver fra hovedstadsområdet vedrørende el-, gas-, brand- og produktionssikkerhed. Styrelsen får i alt 75 medarbejdere, og etableringen sker løbende i dette år. Der er etableret en styrelse for social service under Socialministeriet. Den er placeret i Odense. Dertil

kommer et udviklings- og formidlingscenter med hovedkontor i Aabenraa.

Også regeringens udspil til forsvarsforlig lægger i den grad op til klare regionale prioriteringer i placeringen af arbejdspladserne. Der er her lagt op til at udflytte en række faste årsværk fra hovedstaden til udkantsområder i bl.a. Jylland, faktisk i ret betydelig målestok.

Efter regeringens opfattelse er det alt i alt vigtigt, at den regionale dimension indtænkes på flest mulige områder, hvor vi i Folketinget og regeringen har mulighed for at påvirke udviklingen. Det gælder således eksempelvis også, når vi taler om effektivisering af den statslige forvaltning.

Det er også baggrunden for, at regeringen allerede for 2 år siden valgte at nedsætte et embedsmandsudvalg, som har den opgave løbende at overvåge den regionale balance ved effektiviseringer af den statslige forvaltning. Udvalget har behandlet konkrete sager vedrørende forsvarsoplægget, som jeg netop nævnte som et eksempel, omlægningen af ToldSkat og omlægningen af Arbejdstilsynet for nu blot at nævne nogle eksempler.

Så vi taler altså her om en regering, der har givet det her område en systematisk bevågenhed med det målbare resultat senest i vores udspil til forsvarsforlig, at det regionale aspekt er tænkt ind.

I de senere uger er der så tilføjet et nyt perspektiv til diskussionen om statslige arbejdspladser. Det er kommet i kølvandet på, at regeringen offentliggjorde sit udspil til ny struktur. Deri ligger, at en del af amternes nuværende opgaver skifter karakter. Langt de fleste opgaver bliver kommunale, men der er også nogle opgaver, som bliver statslige. Det betyder måske statistisk set, at antallet af statsligt ansatte vil stige, men at opgaverne bliver statslige betyder jo ikke, at de placeres i hovedstadsområdet.

Fordi vi f.eks. flytter gymnasierne fra at være underlagt umiddelbar amtskommunal drift til selveje i statsligt regi, ja, så betyder det jo ikke, at gymnasieeleverne fra Nordjylland skal cykle til København for at modtage deres undervisning, og langt mindre, at deres lærere skal gøre det. Der opretholdes naturligvis en regional statslig forvaltning, ligesom de medarbejdere, der måtte skifte ansættelsesforhold, jo flytter med opgaven ud i kommunerne, således at opgaverne løses i det område, hvor det er mest hensigtsmæssigt.

Man skal netop være opmærksom på, at hovedtendensen i regeringens udspil jo er at flytte

statslige og amtslige opgaver til kommunerne, til de enheder, der er tættest, også geografisk, på borgerne, og det betyder logisk set, at de ansatte flytter med. Det kan betegnes i den grad som en yderligere decentralisering i forhold til den struktur, som kendes i dag.

Samlet står det altså klart, at denne regering har været overordentlig aktiv i indsatsen for at skabe en bedre regional balance og derfor også med glæde kan notere sig, at man skal lede meget langt for at finde, om muligt, lande, hvor forskellene internt i landet mellem de forskellige dele er så små som i Danmark, og det vil vi også fortsat arbejde ihærdigt for at sikre.

Det er ikke vores attitude bare at gå og trøste med lidt puljepenge her og der, men derimod konkret at gå ind i indsatsen i de enkelte udkantsområder. Vi har sørget for, at indsatsen forankres lokalt for at sikre levedygtighed og resultater hos projekterne. Vi har også brudt grænsen ned mellem ministerierne. Jeg tror f.eks. ikke, at der så systematisk som under den nuværende regering er indtænkt regionale hensyn i Forsvarsministeriets overvejelser om placeringen af årsværk, bare for at trække det frem som et eksempel.

Kl. 14.00

Jeg håber, at vi får en god debat i dag om den indsats, som regeringen er i gang med og har klare planer om at fortsætte. Selv om vi gør det godt, er godt jo ikke godt nok, hvis det kan gøres bedre, og derfor modtages input og ideer hjertens gerne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren på forespørgsel nr. F 48, hr. Kristen Touborg.

Forhandling

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne begynde med at takke indenrigs- og sundhedsministeren for redegørelsen.

Selv om det på SF's og Kristendemokraternes foranledning er blevet tradition, at vi diskuterer landdistrikternes, regionernes og de statslige arbejdspladser forhold her i Folketinget, kan man trods flotte ord og skriftlige redegørelser fra denne og for den sags skyld også fra den forrige regering konstatere, at der stadig findes geografiske områder i Danmark, som gennem snart mange år systematisk har haft langt højere arbejdsløshed end resten af landet. Statens indsats

for at hjælpe disse områder er helt utilstrækkelig, og det mener jeg vi nødvendigvis må gøre noget ved.

Indenrigsministeren sagde, at man jo ikke bare kan flytte statslige arbejdspladser, for det er ikke tilstrækkeligt til at skabe en udvikling. Det er vi helt enige i, men det ene udelukker vel ikke det andet. At der er lokalt initiativ og igangsættere, indebærer vel ikke nødvendigvis, at der ikke skal være statslige arbejdspladser, så jeg vil sige, at man bør gå på to ben og både flytte nogle statslige arbejdspladser ud og sætse på det lokale initiativ og igangsættere.

I SF mener vi, det snart er på tide, at et flertal i Folketinget sammen med regeringen fremlægger en plan for en prioriteret regionalpolitisk indsats til gavn for beskæftigelsen og udviklingen i disse områder. SF fremsatte her først i maj måned et beslutningsforslag, hvor vi bl.a. peger på en satsning på fremtidens erhverv, ikke mindst inden for vedvarende energi-området; tiltag for at skabe flere arbejdspladser i det lokale landbrug og forædlingsindustrien; tiltag for at gøre de pågældende områder til grønne foregangsområder med hensyn til kloak- og vandledninger, rensning af forurennet jord og energibesparelser m.v.; styrkelse af uddannelsesindsatsen i disse områder, ikke mindst for de mange arbejdsløse; udvikling af nye modeller for at sikre udflytning af statslige arbejdspladser til områderne, bl.a. gennem etablering af satellitkontorer i form af lokale kontorhuse; sikring af, at nye arbejdspladser, der modtager statstilskud, i stort omfang placeres i områderne og endelig en målsætning om, at arbejdsløsheden i disse områder skal være nedbragt til landsgennemsnittet eller derunder i 2010.

Regeringen kan derimod i sin egen redegørelse fra marts måned blot pege på, at man gennem en fokusering på regionernes indsats inden for de områder, som primært driver væksten i regionerne – menneskelige ressourcer, iværksætteri og innovation – kan realisere et udviklingspotentiale i mange regioner, herunder udkantsområderne. Så er vi tilbage ved det, jeg snakkede om tidligere, nemlig at det ene vel ikke udelukker det andet. Den omstændighed, at der er noget lokalt initiativ, burde jo ikke udelukke, at man også fra statens side gør noget, og jeg synes, der er god brug for, at vi trækker på samme hammel. Men når man læser redegørelsen igen, er det meget småt med konkrete løfter eller henvisninger til konkrete tiltag i det forløbne år,

siden vi havde den sidste debat, og det går simpelt hen ikke.

Kl. 14.05

Der er regioner i dette land, som er truet af massearbejdsløshed. Tag f.eks. Lolland, hvor to store virksomheder lukker, og Vestas har varslet afskedigelser. Det sender med et slag mere end 500 ud i arbejdsløshed. Lolland har ellers i de senere år skabt nye arbejdspladser inden for den private sektor og oplevet en ny optimisme, men nu har optimismen fået et alvorligt knæk. Arbejdsløsheden risikerer at stige til 13-14 pct., og Lolland kan ikke magte at vende den udvikling uden hjælp fra staten. Tag også Nordjylland, som er blevet ramt af lukning af Flextronics, der koster over 750 job, og af Danish Crowns beslutning om at lukke slagteriet i Nørresundby for at flytte produktionen til andre danske slagterier, som koster over 500 job.

Regeringen gør som sagt for lidt. Strukturændringen med større kommuner hjælper ikke noget, for alle kommunerne i udkantsområderne lider skæbnefællesskab med et beskatningsgrundlag, der ligger langt under landsgennemsnittet. Staten må hjælpe med at skabe disse job, bl.a. gennem økonomiske tilskud og ændret økonomisk udligning, og ligeledes skal der ske udflytning af statslige arbejdspladser til udkantsområderne i form af statslige kontorhuse. F.eks. taler alle forhold for, at et kommende nyt statsfængsel kan placeres i Rødby, og derfor opfordrer SF til, at justitsministeren indleder drøftelser herom med de lollandske kommuner. Vil regeringen det? Det kunne være interessant at få et svar her i dag.

Som jeg sagde i min indledning, har SF fremsat et forslag om en markant indsats for at øge beskæftigelsen i de hårdt ramte udkantsområder i Danmark, som ud over Lolland omfatter Bornholm, Sydfyn med tilliggende øer, Samsø og landet nord for Limfjorden. Forslaget er en del af SF's samfundsøkonomiske plan »Ansvar for fremtiden«, der har som mål, at i 2010 skal arbejdsløsheden være nede under 100.000, og at arbejdsløsheden i udkantsområderne skal ned på landsgennemsnittet.

Derfor vil jeg på vegne af SF, Socialdemokratiet, De Radikale og Kristendemokraterne tillade mig at fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at en række udkantsområder i Danmark med høj arbejdsløshed også har været hårdt ramt af stigningen i arbejdsløsheden, og opfordrer derfor regeringen til sammen med regionerne at gennemføre en særlig målrettet indsats til disse områder i form af:

- støtte til at opbygge nye erhverv, bl.a. inden for miljø- og energiområdet,
- at placere flere statslige arbejdspladser med naturligt tilhørsforhold til områder med lav økonomisk vækst eller i pendlingsregioner, der ligger inden for rækkevidden af områder med lav økonomisk vækst og høj ledighed, og
- at udbygge uddannelsesinstitutioner m.v. i og tæt på områderne med henblik på at tilføre den lokale arbejdskraft flere kvalifikationer.

Hvis der gennemføres en strukturreform, skal der ved placering af offentlige arbejdspladser og lignende på alle niveauer tages vidtgående hensyn til egne af landet med lav økonomisk vækst og høj ledighed.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 95).

Her til sidst har jeg lyst til at rejse et enkelt spørgsmål til regeringen, og jeg kunne også godt tænke mig at høre Dansk Folkepartis ordførers holdning til spørgsmålet.

I regeringens forslag til en kommunalreform er der lagt op til skabelse af fem nye sygehusregioner under skarp statslig kontrol. Hvilken betydning tror regeringen og Dansk Folkeparti det får for fremtidens sygehusstruktur? Vil det sikre bevarelse af funktionerne på de mindre sygehuse i provinsen og dermed sikre nogle af de større arbejdspladser i yderområderne?

Kl. 14.10

Personligt kan jeg være bange for, at det bliver den endelige dødsdom for en række af de små sygehuse, for der vil alt andet lige være færre politikere valgt i yderområderne til at sætte fokus på problemet. Vi så i Århus Amt, at det store lokale pres på amtspolitikkerne sikrede bevarelse af en række funktioner på de truede sygehuse i Grenaa og Odder og på Samsø, men jeg vil vove den påstand, at det ville have været sværere for borgerne at komme igennem med en tålelig løsning, hvis de kun havde kunnet kommunikere med en række tandløse politikere i en fjern sygehusregion uden reelle prioriteringsmuligheder eller med Folketingets Sundhedsudvalg og sundhedsministeren.

Jeg håber, vi her i dag kan få en god debat om disse forhold.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er en kort bemærkning, men forinden skal jeg oplyse, at der nu er fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Lyder det ikke noget hult, når hr. Kristen Touborg siger, at der skal flyttes flere arbejdspladser ud, når SF faktisk er parat til over nat at fjerne 1.000 arbejdspladser fra ét område, nemlig Lolland-Falster?

SF's miljøordfører, hr. Jørn Jespersen, går til enhver tid ind for, at sukkerstøtten skal afvikles, hellere i morgen end i overmorgen og ikke under lige fair vilkår eller samtidig med, at alle andre skal gøre det. Det skal bare gøres her og nu, og samtidig vil 1.000 blive kastet ud i arbejdsløshed. Lyder det så ikke meget hult, når man siger, at de f.eks. kunne erstattes af et statsfængsel eller noget andet, når man samtidig her og nu gerne vil fjerne 1.000 arbejdspladser i stedet for at give tid til at finde en ordentlig løsning for området?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Når hr. Jens Kirk siger, at sukkerstøtten skal fjernes her og nu, må det jo betyde her i eftermiddag eller i hvert fald i morgen, men jeg tror nu ikke, det lige er det, vores ordfører har sagt. Men det er helt klart, at der er behov for at få specielt sukkerordningen aftrappet i et hurtigt tempo, fordi den er så ødelæggende for en meget lang række fattige lande.

Det er en fuldstændig håbløs måde at give støtte på. I virkeligheden sker der jo det, at ud over at forbrugerne betaler dyrt for sukkeret – i hvert fald dyrere end på verdensmarkedet – skal de faktisk også betale tilskuddet til sukkerindustrien. Det virker ikke særlig hensigtsmæssigt, og derfor må jeg sige, at vi ikke synes, det er hult. Vi ser på helheden, og vi vil omlægge det landbrug dernelle, som nu producerer sukker, til en anden produktion.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det er ikke jordbrug, vi skal diskutere her, det er mere arbejdspladserne, for jordbruget finder jo

nok ud af noget andet. Det er mere arbejdspladserne, det drejer sig om. Hvor skal de pågældende arbejdere i grunden finde arbejde? Det var mere interessant at få at vide.

Når vi kommer ud i landet, er det ligesom her på Christiansborg: SF tror, at de med deres enegang kan løse det hele, men resultaterne er ikke særlig store, måske heller ikke her på Christiansborg. Men når man siger 5 år, mener man vel 5 år og ikke 7 år, som hr. Jørn Jespersen siger nu? Kan man vente 7 år, eller kan man vente 10 år, så vi kan få en fornuftig ordning og alle disse mennesker kan blive omskølet til noget andet, som også er fornuftigt?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hr. Jens Kirk kan ganske roligt regne med, at når vi siger noget, mener vi det også, så det, vi har sagt vedrørende tidsforløbet på området, står vi ved.

Så vil jeg godt sige til hr. Jens Kirk, at naturligvis handler det også om arbejdspladser. Men vi tror meget på, at ved at omlægge landbruget, gøre det mindre industrialiseret og dyrke andre afgrøder og fremstille andre produkter, som er mere egnskaraktæristiske og kræver mere arbejdskraft, kan man erstatte en del af de arbejdspladser, som ganske rigtigt går tabt.

Kl. 14.15

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Er det ikke rigtigt, at SF stemte imod at give større beføjelser og større muligheder for at bygge og skabe udvikling ude i landområderne? Har SF ikke hele tiden været imod, at den meget restriktive miljøpolitik skal liberaliseres og gøres friere, så der kan skabes udvikling i yderområderne?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det er sådan, at SF har et helhedssyn. Vi har ingen problemer med, at der findes erhvervsliv og sker produktion i landdistrikterne, men vi er ikke indstillet på, at man bare kan give los og dermed ødelægge både miljø og natur. Det er den afvejning, der foregår, når SF ser på forholdene, og i den forbindelse vil jeg da godt sige, at det faktisk er ret udmærket, at vi har amterne, fordi amterne foretager en udmærket og afbalanceret forvaltning af området. De ligger ikke under for en stor erhvervsdrivende i en for-

holdsvis lille kommune, og derfor er amterne faktisk et udmærket forum til at klare problemerne.

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Nu er det ikke en strukturdebat, vi skal have i dag, men er det ikke sådan, at SF er meget inde på, at man vil bestemme, hvilke regler der skal til, og hvordan udviklingen må køre i yderområderne? SF vil nærmest overrule, hvad der skal foregå derude, hvor amterne sådan set beslutter i dag, så man vil faktisk hellere have en strammere regelstyring, end man lægger op til.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hr. Kofoed må undskyldte, hvis jeg er gået uden for emnet. Jeg tænkte bare, at når ministeren talte en del om struktur i sin indledning, gjorde det ikke noget, hvis jeg også gjorde det, men det skal jeg da afholde mig fra i fremtiden, hvis det er sådan, at det kun er forbeholdt ministeren og måske Venstrefolk – hvem ved?

Vi har som sagt et helhedssyn på tingene. Der må være en balance, der må ske en vurdering af, hvad der er hensigtsmæssigt at anbringe hvor, og der er en række bygninger, som vi ikke synes det er hensigtsmæssigt at anbringe langt ude i naturen. Vi synes f.eks., at gårde skal være en enhed, og at de bør ligge i et bebygget område, hvis det er muligt, og hvis man vil have svin, der jo lugter, synes vi, det sådan set er meget udmærket, at svinene produceres i nærheden af det sted, hvor bonden bor. Det må jo være bonden, der først og fremmest har ansvaret, og han må også kunne følge med i, hvordan det går.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke flere korte bemærkninger, så tak til hr. Touborg.

Så er det hr. Mogens Nørgård Pedersen som ordfører på forespørgsel nr. F 54.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Tak til ministeren for redegørelsen, både den skriftlige og den mundtlige.

Den skriftlige regionalpolitiske redegørelse viser, at beskæftigelsen i yderområderne har været faldende i de sidste 15 år, mens beskæftigelsen i og omkring de større byer er vokset. Efter som befolkningen flytter derhen, hvor der er uddannelse og arbejde at få, fører det til en nedgang i befolkningstallet i yderområderne. Man-

ge unge vender ikke tilbage til yderområderne efter endt uddannelse. Det er en udvikling, som vi må have vendt, og staten må være med til at skabe udvikling i yderområderne.

Med hensyn til placering af statslige arbejdspladser er der behov for, at regeringen i højere grad fokuserer på de fattigste yderområder. Vi ved godt, som ministeren også var inde på, at statslige arbejdspladser ikke gør det alene, men det er et vigtigt signal, som også vil have nogle følgevirkninger i form af arbejde til eventuelle underleverandører.

Det er godt, at Sikkerhedsstyrelsen er etableret i Esbjerg, og at Styrelsen for Social Service er flyttet til Odense, men vi synes, det er lidt beskæmmende, at når der flyttes statslige arbejdspladser ud fra hovedstadsområdet, bliver de ikke placeret i yderområder, men netop i Esbjerg og Odense. Det kan der være gode eller mindre gode begrundelser for, men vi synes, der fortsat bør være fokus på udflytning til yderområderne, og derfor ønsker vi en målrettet placering af statslige arbejdspladser til gavn for de fattigste yderområder. I den forbindelse vil det være hensigtsmæssigt, som også hr. Kristen Touborg nævnte, at placere et nyt statsfængsel på Lolland-Falster for dermed at give området et løft, som kunne gøre en forskel.

Kl. 14.20

Hvis strukturreformen fører til flytning af arbejdspladser under staten, må det sikres, at nye arbejdspladser placeres uden for hovedstadsområdet, der i forvejen har en lang række statslige arbejdspladser, og i stedet placeres i egne af landet med lav økonomisk vækst og høj ledighed. På baggrund af det forslag om Arbejdstilsynets arbejde i forbindelse med den nye arbejdsmiljøreform, som Folketinget har vedtaget i dag, vil der ske en omstrukturering. Arbejdstilsynets 15 afdelinger skal samles i 4 tilsynscentre, og når der er flertal i Folketinget for et sådant forslag, må det sikres, at der sker en rimelig regional fordeling, så yderområderne ikke bliver specielt ramt. Men det forslag, som er vedtaget i dag, giver en centralisering. Fire tilsynscentre er selvfølgelig bedre end ingenting, men det er dog langt mindre end 15, som kunne være spredt på en helt anderledes måde.

Når det gælder udspillet til et nyt forsvarsforlig, er det positivt, at regeringen i sit oplæg tager hensyn til yderområderne. Det glæder vi os naturligvis meget over.

En særlig problemstilling har vi i forbindelse med Ærø, Læsø og Samsø. Det er positivt, at re-

geringen nævner disse øers særlige problemer i redegørelsen, for det er vigtigt, at der bliver gjort en særlig indsats for disse særlig svage yderområder. Der er udarbejdet en rapport med konkrete forslag til initiativer, så nu mangler vi bare at få udmøntet nogle af de forslag i praksis.

Centraliseringen sker automatisk, og skal det forhold ændres, må der politisk mod og handlekraft til. Landet er ikke stort, i hvert fald ikke i international sammenhæng. Derfor er det vigtigt, at vi gør brug af hele landet, og derfor glæder vi os også over disse to forespørgsler, som især tager udgangspunkt i at sikre, at hele landet tages i brug.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke nogen korte bemærkninger, så tak til hr. Mogens Nørgård Pedersen.

Marianne Pedersen (V):

Venstre ønsker i lighed med regeringen et Danmark i balance. Alle dele af landet skal være attraktive områder for både udvikling og bosætning, og derfor tager vi meget positivt imod regeringens regionalpolitiske redegørelse. Her fastslås det nemlig, at forskellene mellem regionerne bliver mindre og mindre opgjort i indkomst pr. borger.

Regeringen har fokus på hjælp til selvhjælp. Regionernes konkurrenceevne skal styrkes, så regionerne selv kan skabe udvikling og vækst, og drivkraften skal være de lokale kræfter. Her er gode rammevilkår en hjælp på vejen, fordi de kan give bedre konkurrenceevne og højere vækst, og i den sammenhæng har regeringen virkelig leveret varen.

Den regionalpolitiske redegørelse samler regeringens regionalpolitiske initiativer, der spænder fra tiltag på erhvervsområdet og på uddannelse, forskning, kultur, trafik, planlægning, beskæftigelse og skat. Det er tiltag, der bygger på, at det er erhvervsudviklingen, der skal sikre en ligelig regional udvikling, og at de generelle vilkår for at drive erhverv skal forbedres i hele landet. Venstre bakker op om denne kurs.

Der er stadig behov for at rette en særlig opmærksomhed mod udkantsområderne, og med særlig fokus på udkantsområderne har regeringen udarbejdet et forskningsprojekt om regionernes konkurrenceevne. Det viser, at der især er tre faktorer, der skaber vækst i regionerne.

Kl. 14.25

For det første er det regionernes iværksættelse. Regeringen har i den sammenhæng i januar

2003 fremlagt en iværksætterhandlingsplan, som nu ved at blive ført ud i praksis, og et af de rigtig spændende tiltag, der er afledt heraf, er et iværksætterakademi. Her skal studerende fra hele landet have mulighed for at få viden om opstart og drift af egen virksomhed.

En af de andre faktorer, der skaber vækst i regionerne, er de menneskelige ressourcer – mere håndgribeligt forstået som arbejdsstyrkens uddannelsesniveau. Også her har regeringen allerede et godt afsæt, for med vækstpakken er der afsat 0,5 mia. kr. over de 4 kommende år til efteruddannelse af arbejdskraft.

Det sidste, der fremhæves som en væsentlig faktor til at skabe vækst i regionerne, er innovation i virksomhederne. Her er det værd at fremhæve den jysk-fynske it-satsning, der har til mål at styrke og udvikle samarbejde mellem virksomhederne og it-vidensmiljøerne. Et rigtig godt eksempel på samarbejde mellem et uddannelsessted og en række virksomheder er Handels- og IngeniørHøjskolen i Herning. Det har resulteret i en ny visionær uddannelse med stor fokus på erhvervslivets vilkår.

En positiv regional udvikling handler med andre ord først og fremmest om at sikre de rette rammer for udnyttelse af de kompetencer og muligheder, der allerede findes i den pågældende region. Det er omdrejningspunktet for Venstre i den regionalpolitiske debat, og det er også vores udgangspunkt i debatten om statslige arbejdspladser. En positiv udvikling i regionen kan ikke baseres på statslige arbejdspladser, men statslige arbejdspladser kan bidrage til at styrke en regions udvikling, når de indgår i et positivt samspil med det eksisterende lokale erhvervsliv.

Regeringens politik i forbindelse med udflytning af statslige arbejdspladser er, at placeringen af nye eller nedlæggelse af eksisterende statslige arbejdspladser skal vurderes i forhold til de regionale konsekvenser. Intentionen er, at nye statslige institutioner skal placeres uden for hovedstaden, medmindre særlige grunde taler for det modsatte. Den politik bakker Venstre op, og derfor har vi også med tilfredshed noteret os, at det ikke blot bliver ved de flotte ord, men at intentionerne også er ført ud i livet.

Jeg vil gerne nævne nogle af de væsentligste områder, hvor regeringen har gjort en forskel. Vedrørende nye statslige institutioner er den nye sikkerhedsstyrelse placeret i Esbjerg – det er 75 arbejdspladser – og den nye styrelse for social service er placeret i Odense. Her er der ganske

vist kun ni arbejdspladser, men styrelsen er dog placeret uden for hovedstadsområdet.

Vedrørende omlægning af eksisterende arbejdspladser er den fremtidige organisering af redningsberedskabet et rigtig godt eksempel. Her indgik alle partier i Folketinget aftale om at afvikle det statslige beredskabscenter i Hillerød for til gengæld at opretholde beredskabscentre i Thisted, Herning, Haderslev og Næstved og på Bornholm. Et andet godt eksempel er omlægningen af strukturen i ToldSkat, hvor de eksisterende 26 regioner er bevaret. Reduktionen af medarbejderstaben er primært sket i de større byer, mens nye opgaver er blevet placeret i yderområderne. Man har f.eks. valgt at flytte opgaver til og samle en særlig ekspertise i henholdsvis Maribo og Haderslev.

Også når vi kigger fremad, tages der hensyn til den regionale placering af de statslige arbejdspladser, og det seneste og meget aktuelle eksempel er regeringens udspil til et forsvarsforlig. En af overskrifterne i aviserne, da forsvarsforligsudspillet kom frem, var »Forsvaret rider vestpå«, og det er da også en del af oplægget, at der nedlægges 1.500 arbejdspladser i og omkring København, mens der oprettes 1.900 stillinger i Jylland, hvor især yderområderne tilgodeses. Det er positivt, og det vil gøre en forskel i fordelingen af de statslige arbejdspladser.

Allerede i 2002 viste fordelingen af de statslige arbejdspladser, at der sker en større koncentration i yderområderne. De statslige arbejdspladser udgjorde i 2002 i gennemsnit 7,1 pct. af den samlede beskæftigelse, men fire regioner skilte sig ud med en særlig høj koncentration af statslige arbejdspladser, nemlig Frederikshavn, Viborg, Skive og Haderslev, hvor de statslige arbejdspladser udgjorde mere end 8,8 pct. af den samlede beskæftigelse.

Venstre ønsker en afbalanceret udvikling i Danmark, der tager afsæt i en positiv regional udvikling. Her trækker regeringens politik og resultater i den rigtige retning, både når det gælder de generelle regionalpolitiske tiltag og de regionale statslige arbejdspladser.

Kl. 14.30

Jeg vil gerne på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget noterer sig, at regeringen har iværksat flere initiativer, der bl.a. sigter på at fremme væksten i hele landet og særligt løfte udviklingen i udsatte udkantregioner.

Folketinget opfordrer regeringen til at fortsætte indsatsen for at forbedre den regionale konkurrenceevne i udsatte områder samt til videre at afdække mulighederne for at fremme bosætningen i områder med en befolkningstilbagegang.

Endvidere opfordres regeringen til fortsat at fokusere på bredden i iværksætteri i forhold til udkantområdernes vækstmuligheder for så vel små som store projekter.

Folketinget opfordrer også til, at der i forbindelse med en strukturreform inddrages regionale hensyn i placeringen af arbejdspladser og betjening af borgere, kommunier m.v. for opgaver, der overgår til staten.

Endelig opfordres regeringen til at følge lokaliseringen af de offentlige arbejdspladser, herunder den statslige forvaltning, jf. vedtagelse nr. V 73 af maj 2002, og rapportere herom i de årlige regionalpolitiske redegørelser.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 96).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Der er korte bemærkninger. Først er det hr. Mogens Nørgård Pedersen.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Jeg anerkender selvfølgelig de positive ting, som regeringen har foretaget sig, og som Venstre naturligvis støtter.

Så havde jeg håbet på, at vi i dag kunne have haft de sidste nye tal fra Danmarks Statistik vedrørende udflytning af statslige arbejdspladser og udviklingen i statslige arbejdspladser. Det har vi så ikke, men jeg vil tillade mig at relatere det til de gamle tal fra 2002, de tal, som også bliver refereret i den skriftlige regionalpolitiske redegørelse.

Ud fra den viser det sig, at i Frederiksborg Amt har der været en fremgang, altså en vækst, i statslige arbejdspladser fra 2001 til 2002 på 9,02 pct. Nu skal man selvfølgelig passe på med procenter, men det er 776 arbejdspladser. På Born-

holm har der været en tilbagegang på 9,89 pct., og det er så 146 arbejdspladser.

Er det ikke lidt specielt, at udviklingen i statslige arbejdspladser fortrinsvis er sket de steder, hvor der i forvejen er en hel del statslige arbejdspladser?

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Det kan man jo anskue ud fra det ståsted, man nu har, men det er således, at udviklingen fortsætter.

Det, det handler om for os, er, at rammebetingelserne for vækst i de yderste udkantsregioner er optimale.

At de statslige arbejdspladser bliver lagt derud, er ikke, som ministeren også sagde, det, der alene vil redde udkantsområderne. Det er en anden form for vækst, der er vigtig i udkantsområderne. Der er lavet otte vækstområder, som er præciseret her, og det er lidt mere interessant at tale om, end det er, at nogle få statslige arbejdspladser udvikler sig i enkeltområder.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Mogens Nørgård Pedersen, sidste spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Jeg er enig med ordføreren og ministeren i, at statslige arbejdspladser ikke gør det alene, men 756 ekstra arbejdspladser i Frederiksborg Amt er dog trods alt et væsentligt løft, og er det ikke ordførerens opfattelse, at sådanne 756 statslige arbejdspladser også får en effekt på arbejdsmarkedet i øvrigt i sådan et område? Altså en positiv effekt i et amt, der i forvejen er godt med, og en negativ i amter, som er dårligt med: Bornholm, Nordjylland og andre yderområder med tilbagegang. Er det ikke uheldigt?

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Nu har man i forvejen tilgodeset eksempelvis Bornholm ved, at man har bibeholdt redningsberedskabet derovre, selv om det måske ikke var nødvendigt. Det kan man jo også kalde statslige arbejdspladser.

På samme måde må vi også erkende, at i Nordjylland har f.eks. Frederikshavn den højeste tæthed af statslige arbejdspladser. Der er 8,8

pct. statslige arbejdspladser i Frederikshavn, som er en del af Nordjylland, hvor landsgenomsnittet for statslige arbejdspladser ligger på 7,1 pct.

Så der er i forvejen tilgodeset nogle udkantsområder med statslige arbejdspladser.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Fru Marianne Pedersen omtalte i sit indlæg udjævningen i den skattepligtige indkomst. Jeg går ud fra, at fru Marianne Pedersen er enig i, at den udjævning faktisk startede under SR-regeringen i 1992, hvad man også kan se af redegørelsen, og at den fortsatte i hvert fald frem til 2002. Dermed er det jo ikke noget, man kan hænge op på den politik, som VK-regeringen har ført.

Jeg vil også godt spørge, fordi man også er inde på den kommende kommunalstruktur: Når nu man samler kommunale job i storkommuner, vil det så betyde større eller mindre aktivitet i regionalområderne? Hvis man forestiller sig, at aktiviteterne på Lolland samles i én storkommune, hvad vil det så betyde af udtynding i de øvrige kommuner, også når man tænker på andre job som servicejob, købmand, bager, og hvad der ellers er i disse småområder?

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Først vil jeg sige, at jeg godt kan tillade mig at stå her og glæde mig over, at vi har en udjævning af indkomsterne. Jeg kan ikke klandre Socialdemokratiet for, at man ikke havde det i deres tid, for det er den almindelige udvikling, der har gjort det. Så lad os dog sammen glæde os over, at der er en udjævning af indkomsterne for borgerne i Danmark.

Med hensyn til at samle job i storkommuner: Det kommer jo helt an på, hvordan kommunerne slår sig sammen, i hvor store enheder det bliver. Det har vi jo ikke dikteret noget om. Der næst har kommunerne også frihed til at placere deres forvaltninger, hvor de har lyst til det efterfølgende, og der kunne man da forestille sig, at nogle af rådhusene, også i udkantsområderne, blev bibeholdt, som man har gjort på Bornholm, og så lægger man nogle af forvaltningerne der.

Det skal vi ikke stå her og beslutte i Folketinget, det er en rent kommunal opgave, og jeg har fuld tiltro til, at kommunerne har lyst til at kaste sig ud i den opgave efterfølgende.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Det vil altså sige, at når jeg dokumenterer fra regeringens egen redegørelse, at den skattepligtige indkomst var stigende under Nyrupregeringen, så var det sådan set bare en almindelig udvikling, hvorimod når vi kigger på udviklingen under VK-regeringen, så er det noget, VK-regeringen har stået for. Er det ikke en lidt besynderlig form for diskussion?

Så vil jeg godt spørge, om fru Marianne Pedersen selv tror på, at de nye offentlige kommunekontorer vil blive placeret i yderområder, om ikke fru Marianne Pedersen finder det ganske sandsynligt, at de bliver placeret i de stærkeste kommuner.

Jeg kan måske nå et lille spørgsmål mere: Man taler om den vækstpakke, som giver mulighed for uddannelse. Jeg går ud fra, at fru Marianne Pedersen er klar over, at for 100 mio. kr. kan man få omkring 2.000 uddannelsespladser. Det er 100 i Viborg Amt, det er 200 i Århus Amt. I Århus er der i øjeblikket 20.000 arbejdsløse, i Viborg Amt er der i øjeblikket 6.000 arbejdsløse. Jeg ved ikke, om fru Marianne Pedersen føler, at det er noget, der flytter noget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Taletiden er fortsat maks. 1 minut.

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Det er beklageligt, at vi overhovedet har arbejdsløshed i Danmark, og det er beklageligt, når arbejdsløsheden optræder specifikke steder. Det kan vi meget godt blive enige om. Regeringen har lavet nogle rigtig gode rammebetingelser også for videreuddannelse fremover. Der er eksempelvis etableret nogle videnscentre, der bliver etableret nogle iværksætterakademier, således at der bliver udbudt flere uddannelser rundt omkring i regionerne forhåbentlig til stor glæde for erhvervsudviklingen og iværksætteri, som er dér, hvor vi lægger vores lod til at fremme ...

Jeg kan desværre ikke nå mere.

Kl. 14.40

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Nu har fru Marianne Pedersen og indenrigsministeren talt meget om alt det, der er blevet gjort. Så vil jeg godt spørge fru Marianne Pedersen: I

Nordjylland har tre virksomheder mistet 1.500 arbejdspladser, på Lolland-Falster mistede en 500 arbejdspladser. Hvad har regeringen gjort for at modvirke det?

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Regeringen har jo generelt lavet nogle rammebetingelser for erhvervslivet for at fremme erhvervslivets udvikling, heriblandt iværksætteri og innovation, som vi har talt om tidligere.

Så kan jeg fortælle om Lolland-Falster, at det netop har været det område, der var med i det forskningsprojekt, som indenrigsministeren startede sidste år, og derved blev der etableret 2.500 nye private arbejdspladser inden for den sidste 4-årige periode. Det vil sige, at det private erhvervsliv kan skabe nye arbejdspladser. Nogle lukker ned, nye kommer til, og sådan må det være.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Toft, sidste bemærkning.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Men det var jo, hvad regeringen har gjort for det.

Jeg kan i øvrigt fortælle fru Marianne Pedersen, at man fra Lolland-Falster har været i deputation i dag, så man er jo nok ikke helt tilfreds med, hvordan det går.

Fru Marianne Pedersen siger, at nye statslige institutioner skal placeres uden for hovedstaden. Så vil jeg godt spørge: Hvad var så grunden til, at det nye Institut for Miljøvurdering blev placeret i København? Der var kun én kommune, som havde lagt billet ind på det, og det var Hadsund. Man kunne også have lagt det i Nakskov eller Nykøbing. Hvorfor følger man ikke det, man selv giver udtryk for?

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Det er et rigtig godt spørgsmål. Jeg kan også spørge, hvorfor Socialdemokratiet ikke ville være med til at flytte Sikkerhedsstyrelsen til Esbjerg, hvorfor Socialdemokratiet ikke ville være med til at flytte Rigsarkivet til Odense, og sådan kan vi jo blive ved.

Det kommer an på en vurdering i hver enkelt sag, og så skal der ellers være flertal for de udflytninger, man gerne vil etablere.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Vores indenrigs- og sundhedsminister sagde bl.a. i sit indlæg indledningsvis, at vi skal gøre alle områder i Danmark lige konkurrencedygtige.

I dag har vi haft besøg af repræsentanter fra Lolland-Falster, og i et notat, som de havde givet Erhvervsudvalget forinden, om det, der hedder den regionale udvikling, siger de i dette papir bl.a.: Vi oplever også i stigende grad en problemstilling med at finde finansiering til de private virksomheders investeringer. Det virker, som om postnumre fortsat er en stor barriere, når der søges finansiering til virksomheds-etablering, virksomhedsudvidelse og finansieringsbehov ved generationsskifte. Det giver en uheldig konsekvens for den regionale udvikling.

Hvad vil fru Marianne Pedersen gøre ved, at der gøres denne forskel mellem, om man ligger i et yderområde, eller om man ligger mere centralt?

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Jeg vil bestemt opfordre til, at der bliver arbejdet videre med det initiativ, der bl.a. er taget af Økonomi- og Erhvervsministeriet, som med aktører henholdsvis fra Vestsjællands og Storstrøms Amter arbejder på at lave en vækstudviklingsstrategi for det område, der er omtalt her.

Så vil jeg gerne sige, at derudover har aktører fra Storstrøms Amt og fra Vestsjællands Amt fået lavet en rapport fra Oxford Research. Denne rapport omtaler netop disse to amter, men desværre som de mest udynamiske amter i Danmark. Men alene det, at man sammen med økonomi- og erhvervsministeren har fået taget fat på det her, fået udarbejdet nogle strategier, fået nedfældet nogle punkter, som man skal arbejde frem efter for at få vendt denne her udvikling, er et skridt i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Det ændrer ikke noget ved det faktum, at både kreditforeninger og finansieringsinstitutter fortsat foretager en forskelsbehandling.

Derudover vil jeg sige, at generelle vækstvilkår jo ikke gør det alene. I de områder af landet, hvor udviklingen er svagest, oplever vi jo netop, at sådanne barrierer er medvirkende til at skabe eller fortsætte den onde cirkel. Det er derfor, jeg vil spørge fru Marianne Pedersen, om man ikke

vil være med til her at gøre en forskel. Det er nemlig nødvendigt at gøre en forskel. Svage områder skal have andre vilkår end de områder, der i forvejen er stærke, hvor universiteterne ligger, og hvor udviklingscentrene ligger. Der må altså gøres en forskel.

Så vil jeg høre fru Marianne Pedersen: Er det et initiativ, som regeringen eller Venstre vil gøre noget ved, for det er en nødvendighed, hvis de svage områder skal have mulighed for at komme op at stå?

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Jeg må lige sige, at i første omgang er det ikke regeringen, der skal beslutte noget i forhold til kreditforeningerne. Den forskelsbehandling er jo ikke ny, den fandt også sted for mange år siden.

Kl. 14.45

Jeg har engang været talsmand for, at der af pensionsmidler skulle bygges nogle flere boliger langt uden for Københavnsområdet. Det var der ikke interesse for, for aktionærerne i pensionsforeningerne ville ikke have deres penge bragt i boliger så langt ude. Det er de vilkår, man arbejder under. Sådan er det. Vi har ikke planøkonomi i Danmark, vi har markedsøkonomi.

Derudover vil jeg sige, at udkantsområderne kan få del i de puljepenge, der er bl.a. fra EU, og de puljepenge, regeringen har sat af til vækstfremme. Hvis man har et rigtig godt projekt, kan man søge at få del i disse penge, og disse penge vil så især falde til udkantsområderne.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Så vel fru Marianne Pedersen som ministeren var i forbindelse med en eventuel ny struktur og de nye statslige arbejdspladser, der bliver i den forbindelse, lige rundt om, hvor de skulle ligge. Fru Marianne Pedersen udtrykker det med meget pæne ord, men ret uforpligtende, i det forslag til vedtagelse, der er fremsat, og ministeren sagde i den forbindelse, at det ikke nødvendigvis betyder, at arbejdspladserne flyttes til København.

Jeg kunne sådan set godt tænke mig nok så konkret at høre om Venstres holdning. Jeg vil vende det om og spørge, om det er Venstres holdning, at sådanne arbejdspladser, som klart er nye, og som klart kommer i forbindelse med, at Venstre eventuelt laver en sådan reform, bli-

ver placeret uden for de store byer, medmindre der er helt særlige forhold, der taler imod det.

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Nu bed jeg meget mærke i, at hr. Kristen Touborg sagde, at Venstre laver en sådan reform. Jeg vil lige minde om, at vi sidder i et forhandlingsforløb om en fremtidig strukturreform. Jeg har da meget noteret mig, hvad der blev sagt, og jeg håber meget på, at det var en fortalelse, så vi kan være fælles om at lave en så gennemgribende reform af det offentlige Danmark, der er lagt op til.

Jeg kan kun bakke op om, hvad ministeren har sagt. Selv om vi tager nogle opgaver fra de eksisterende amter og lægger dem over i staten, så følger arbejdspladserne ikke med til København. De skal blive ude i de lokalområder, hvor opgaverne ligger. Der er ikke noget, der er til hinder for, at arbejdspladserne også bliver ude i området. Man behøver ikke at sidde herinde på Slotsholmen for at skulle dirigere eksempelvis et gymnasium i et lokalområde.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Kristen Touborg for en kort bemærkning mere, den sidste.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg mener sådan set ikke, at jeg er gået ud over de normale spilleregler i forbindelse med, at der foregår forhandlinger. Jeg mener, at man både i forslaget til vedtagelse fra Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti og i ministerens besvarelse går ind og snakker om forhandlingerne. Så jeg mener sådan set ikke, at jeg har brudt noget i den forbindelse.

Så vil jeg gerne kvittere for svaret. Jeg forstår fru Marianne Pedersen sådan, at det er hensigten og det er Venstres opfattelse, at disse nye arbejdspladser skal blive liggende ude omkring. Hvis det er rigtigt forstået, og hvis det er en garanti fra Venstre, vil jeg gerne kvittere for det.

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Der er ikke tale om nye arbejdspladser. Der er tale om eksisterende arbejdspladser, hvor man flytter nogle opgaver fra et niveau – kan man sige – til et andet niveau. Hele det her projekt, hvis vi nu skal tale struktur, er et decentraliseringsprojekt, hvor vi tager langt de fleste opgaver

fra amterne og lægger dem ud til kommunerne. Det er her opgaverne bliver.

De opgaver, der går fra amterne, som måske skal organiseres i statsligt regi, vil stadig væk skulle udføres regionalt. Der er derfor ikke nogen grund til at forestille sig, at det her projekt går ud på, at man flytter en masse embedsmænd fra de lokale områder og ind til Slotsholmen. For øvrigt kan de slet ikke være herinde.

Jeg synes, vi skal holde fast i, at vi sidder midt i et projekt, der ikke er færdigforhandlet. Lad os så se, hvad projektet ender med i sidste ende. Det er i hvert fald ikke mit ønske, at der skal centraliseres embedsmænd til København.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu har vi hørt en hel masse om, at man skal forbedre de generelle vilkår for at drive erhverv osv. Tidligere på dagen var deputationen fra Lolland-Falster i Erhvervsudvalget. Vi har også tidligere hørt om problemerne i Nordjylland.

Kl. 14.50

Jeg vil gerne høre, om fru Marianne Pedersen og Venstre kan komme med bare tre konkrete eksempler på, hvad det er for arbejdspladser, man vil skabe. Jeg snakker ikke om generelle rammevilkår eller alt muligt andet. Jeg snakker om helt konkrete forslag til at skabe arbejdspladser, nye arbejdspladser på Lolland-Falster eller i Nordjylland eller i et af de andre områder, vi snakker om i dag.

Helt konkret: Hvor er det, man mener at der skal skabes nogle arbejdspladser? Hvad er det for nogle områder, disse mennesker skal arbejde for? Hvad er det helt konkret, Venstre lægger op til at gøre, for at der kommer nogle arbejdspladser, som de mennesker kan få arbejde på?

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Det er således, at før 1997 var det, der var vækstdriveren, kapitalen, og det var arbejdskraften. I dag er vækstdriveren i erhvervsudviklingen, som det er sagt flere gange, innovation, menneskelige ressourcer og iværksætteri.

Vi lægger loddet over på det private erhvervsliv og vil gerne være med. Det kan økonomi- og erhvervsministeren være gennem disse vækstsamarbejder, han deltager i for at fremme de vilkår, det enkelte område har, for at fremme nogle private arbejdspladser. Men vi skal da ikke stå herinde og sige til et firma: I skal gøre sådan og sådan, så bliver der ti ar-

bejdspladser dér. Nej, viden skal gro ude i virksomhederne, og dermed skal arbejdspladserne drives frem af de nye – hvad skal man sige – ideologier, der er fremme.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Barfod for sidste gang.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):
Det må man sige. Det er ikke bare vindfrikadeller; ideologier skal gro frem ude i virksomhederne, og så kan man håbe på, at det en dag giver nogle arbejdspladser. Det er ikke meget håb, der er for Lolland-Falster, Nordjylland og de andre steder.

Jeg prøver at spørge til noget andet. Hele den her kæmpe strukturreform, som regeringen har fremlagt, som Danmark skal kastes ud i, kommer jo til at koste mange milliarder kroner. Det er blevet sagt, at de milliarder skal tjenes hjem ved hjælp af stordrift.

Når man nu skal til at lukke en masse skoler og sygehuse osv. for at tjene de her penge hjem på stordriften, som skal finansiere omlægningen, har Venstre så nogen som helst overvejelse i forhold til de mange mennesker, der så bliver arbejdsløse, når man lukker skoler, sygehuse osv.? Hvor skal de få arbejde henne? For de mennesker, der så bor i de områder, hvor der nu bliver meget længere til skoler, børnehaver, sygehuse osv., er ideen så, at de skal flytte ind til byen, eller skal de pendle, hver gang de skal noget? Hvad er det, Venstre helt konkret forestiller sig skal være hverdagen fremover i udkantområderne i Danmark?

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):
Hvis nu fru Line Barfod og Enhedslisten ikke var trådt ud af strukturforhandlingerne, men ville have taget et medansvar, havde der været mulighed for for fru Line Barfod igennem dialogen at komme frem med disse ytringer.

I den måde, vi tænker på, og i vores ideologier går vi jo slet ikke ind for planøkonomi og heller ikke ind for offentlig planøkonomi. Udviklingen fortsætter altså også i det nye regi, der vil være fremover. Vi skal ikke herinde planbestemme, at noget skal vedblive med at være, som det nu engang er, hvad enten det er effektivt eller ej. Udviklingen fortsætter, og det støtter vi. Vi har

stor tiltro til, at de politikere, der fremover skal beslutte, om der skal være sygehuse her eller der, vil varetage opgaven på den mest hensigtsmæssige måde til gavn for borgerne.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):
Jeg sad på mit kontor og så, at fru Marianne Pedersen var ved at dåne – jeg troede næsten, at hun ville besvime – over gennemgangen af tallene over, hvor mange statsansatte der var i Frederikshavn. Jeg skal bare lige gøre opmærksom på, at der sådan set er en god grund til, at der er mange, for de arbejder deroppe. Der er faktisk ansat folk på flådestationen, som passer deres arbejde. Det kunne jo tænkes, at det var, fordi det er vældig fornuftigt at placere en statslig arbejdsplads i Frederikshavn, fordi der er en god havn, det er en NATO-havn, en isfri havn. Der findes tusind gode argumenter for det, så der er ikke noget underligt i, at de arbejder der – og selvfølgelig vil vi gerne have flere.

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, om Venstres ordfører har et bud på, hvordan det kan være, at der i de tre kommuner, jeg repræsenterer, Læsø, Skagen og Frederikshavn, er en negativ befolkningsudvikling. Hvad kan årsagerne mon være? Er det deres egen skyld? Har Venstre et bud på, hvad der skal ske i de tre kommuner, når vi taler om bosætning?

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):
Det er jo et interessant spørgsmål, om det er befolkningens egen skyld, at der er negativ befolkningsstilvækst. Nu ved jeg ikke, hvor mange børn man får pr. familie deroppe. Det kunne være, at det var det, vi skulle gå ind og diskutere.

På den anden side går vi ikke ind for, at vi skal tvangsflytte nogen borgere til nogle områder, hvis der er områder, der bliver affolket. Vi går ind for at lave nogle rammebetingelser, nogle vækstbetingelser regionalt i Danmark, således at det er attraktivt for borgerne at blive boende i de forskellige områder.

Kl. 14.55

Så vil jeg sige, at jeg hverken dåner eller besvimer over, at der er mere end 8 pct. statslige arbejdspladser i Frederikshavn. Vi synes, at vi fælles skulle glæde os over, at det nu engang er sådan, og at der ikke er nogen udsigt til, at man flytter disse arbejdspladser derfra.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det var jo, fordi Venstres ordfører brugte det på den måde, at vi skam ikke skylder noget til Nordjylland, for der er jo så mange i forvejen, så de har rigeligt deroppe. Det var jo det, der for lidt siden var fru Marianne Pedersens argument.

Jeg vil gerne give en forklaring på det, nu når Venstre ikke selv har en forklaring. Når man taler om at rive boliger ned i Frederikshavn, skyldes det jo ene og alene, at der ikke er arbejde til de folk deroppe. Det er jo et dejligt område, det er et af de skønneste områder i landet, men to skibsværfter og alle mulige andre industrier er flyttet væk fra landsdelen.

Hvis man har hjertet på rette sted, ville man ikke skære ned på varslingspuljen, hjælp til nye virksomheder osv., som regeringen har gjort. Man gjorde ondt værre ved ikke at deltage. Som regering har man forpligtelsen til at være med til at udvikle sådan nogle områder. Det er jo ikke det, der er sket her.

Så kan jeg ikke lade være med at sige, når fru Marianne Pedersen siger, at Sikkerhedsstyrelsen røg til Esbjerg, fordi Socialdemokratiet ikke vil tage medansvar, at det jo var en aftale, man lavede med Dansk Folkeparti. Vi var slet ikke en del af, at man røg ved siden af ved at lægge den i Esbjerg frem for at lægge den i et af de områder, hvor der er høj arbejdsløshed og lav vækst, altså et lavt skattegrundlag. Hvis Venstre havde gjort det, kunne man have forstået Venstres politik. Det var ikke det, Venstre gjorde. Derfor er det, Venstre kommer med, hult.

(Kort bemærkning).

Marianne Pedersen (V):

Jeg vil lige først sige, at Nordjylland er blandt de områder, der er udpeget, hvor økonomi- og erhvervsministeren går med ind og laver nogle tiltag for at få noget vækstfremme. Hele det nordjyske område er med, Skagen, Frederikshavn, Hjørring osv., så man kan ikke sige, at der ikke bliver gjort noget fra regeringens side for netop det område.

Men vi kan jo ikke sige til nogle borgere, at nu skal de altså flytte til Frederikshavn, fordi der er nogle tomme boliger. Det gør man ikke. Det kan man da ikke. Vi har ikke planflytninger her i Danmark, og det går vi bestemt heller ikke ind for. Væksten i det område må også komme nedfra på baggrund af de gode rammer, vi har lavet for iværksætteri og for innovation.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Tak til ordføreren. Så er der ikke flere korte bemærkninger.

Så er det hr. Jens Peter Verner som ordfører. ... Nå, så tager vi hr. Arne Toft i stedet for.

Arne Toft (S):

Som man kan høre, har vi delt ordførerskabet, således at jeg har F 54.

Allerførst tak til Kristendemokraterne for endnu en gang at have rejst en forespørgselsdebatt om udflytning af statslige arbejdspladser. Aldrig har det været mere aktuelt end nu, hvor visse områder af Danmark er hård ramt af nedskæringer og lukning af virksomheder med heraf følgende større arbejdsløshed.

Det er jo ikke til meget hjælp, at regeringens ministre besøger områderne og lover guld og grønne skove, når ingenting sker. Beskæftigelsesministeren lovede efter et besøg på Flextronics i Nordjylland at gøre alt, uanset hvad det kostede, for at få de fyrede fra Flextronics i arbejde igen. Han nævnte, at mange af dem kunne blive social- og sundhedsassistenter.

Hvad sker der? Ingenting. Jo, undervisningsministeren har netop meddelt, at det statslige tilskud til efteruddannelse af social- og sundhedsassistenter i Nordjylland bliver mere end halveret. Her er netop et område, hvor der er brug for efteruddannelse. Det kunne åbne op for, at nogle af de fyrede kunne komme i arbejde og måske senere få en uddannelse inden for sundhedsområdet.

Man må konstatere, at samarbejdet er godt i den borgerlige regering: Beskæftigelsesministeren lover uddannelse og beskæftigelse inden for sundhedsområdet, undervisningsministeren sørger for at forhindre det.

I mellemtiden er flere større virksomheder lukket, og andre har skåret ned, så alene i Nordjylland er der 20 pct. flere ledige i 2003, og udsigten er ikke meget bedre for 2004. I andre områder af landet ser vi de samme mønstre.

Regeringen skriver i regionalpolitisk redegørelse 2004:

»Regeringen har derfor en særlig bevågenhed over for udviklingen i de danske udkantsområder. Det er således regeringens klare holdning, at alle områder i landet skal være attraktive områder både med hensyn til bosætning og erhvervsudvikling. På denne baggrund har regeringen med afsæt i Den Regionale Vækststrategi fra maj 2003 igangsat en særlig indsats i udkantsområderne.«

Kl. 15.00

Hvad har regeringen så gjort? Skåret 10 mio. kr. i tilskud til turisme i udkantsområderne; afskaffet puljen til kollektiv trafik i de tyndt befolkede områder; afskaffet driftstilskuddene til Nordvestjysk Folkecenter for Vedvarende Energi; afskaffet driftstilskuddet til samtlige energi- og miljøkontorer, som også ligger i områder, der er tyndtbefolkede; afskaffet tilskud til vedvarende energi, et område, der tidligere var mange arbejdspladser inden for, f.eks. solenergi; afskaffet varslingspuljen, som man også brugte i de områder; nedlagt Fosdal Planteskole ved Brovst. Ja, jeg kunne have fortsat. Er det at gøre en indsats i udkantsområderne?

Regeringen løber fra deres løfter, når de ikke vil være med til at flytte statslige arbejdspladser. Før man fik regeringsmagten, kunne alt lade sig gøre. Nu er det umuligt. Flere ministre, bl.a. indenrigs- og sundhedsministeren og økonomi- og erhvervsministeren, siger ligeud, at flytningen af statslige arbejdspladser ikke løser problemerne i udkantsområderne. Det tror jeg godt alle ved, men det kunne være en hjælp.

Ingen er vel i tvivl om, at placeringen af Statens JordbrugsForskning i Foulum ved Viborg har betydet meget for det midtjyske område og Hærens Materielkommando og Flådestationen for Hjørring og Frederikshavn. Enhver statslig investering i et område vil stimulere området, ligesom enhver anden udefrakommende tilførsel af kapital, f.eks. etablering af en ny virksomhed, vil gøre det, og stimuleringen vil være selvforstærkende, ligesom stagnation er det.

Jeg ved godt, at det er svært at flytte bestående og statslige arbejdspladser. De ansatte har ægtefæller, der er ansat andre steder. Der er familie og venner. Man har etableret sig med hus, og hvad hertil hører. Der kunne findes mange andre gode grunde.

Men når staten skal etablere nye statslige arbejdspladser, ser jeg ingen grunde til, at de skal etableres i eller tæt på København. Hvis regeringen ikke vil flytte statslige arbejdspladser, kunne de oprette arbejdspladser med hjælp fra staten i de områder, der er hårdest ramt af ledighed og tilbagegang. Handels- og IngeniørHøjskolen i Herning er nævnt og er sammen med Syd-dansk Universitetscenter også gode eksempler på sådanne institutioner.

Der kunne oprettes en afdeling af Københavns Universitet på Lolland eller Falster inden for et af områdets stærke sider. Det kunne betyde, at området fik flere højtuddannede. Det kun-

ne let give en vis synergieffekt ved at kunne trække virksomheder til området. Endvidere ville de studerende let kunne etablere sig i området i modsætning til i København.

Lignende afdelinger kunne laves f.eks. i Thisted med forskning i vedvarende energi som speciale. Her har vi jo Nordvestjysk Folkecenter.

Lige så vigtigt er det at tage hensyn til områder med stor ledighed og færre højtuddannede, når staten nedlægger arbejdspladser. Her tænker jeg bl.a. på et nyt forsvarsforlig, det kan få katastrofale følger for de udkantsområder, der bliver ramt.

Til sidst vil jeg sige, at vi på sigt skal støtte en udvikling i alle regioner, som giver arbejde og uddannelsesmuligheder til alle, hvilket forudsætter fagligt og økonomisk bæredygtige kommuner og regioner. Det kræver en udligningsreform med en retfærdig økonomisk fordeling.

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Nu er hukommelsen meget kort, men er det ikke rigtigt, at da SR-regeringen var der, tog man området med Danmarks højeste arbejdsløshed, Bornholm, og nedlagde 880 statslige og statsligt betalte arbejdspladser og fik arbejdsløsheden til at stige med 4 pct.? Er det ikke korrekt?

Et andet spørgsmål er: Er det ikke faktisk forkert, når man siger, at forsvarsforliget rammer udkantsområderne, når regeringsoplægget faktisk direkte lægger op til, at man flytter arbejdspladser fra hovedstadsområdet og ud i udkantsområderne? Det er jo direkte et udflytningsprojekt. Er der ikke en misforståelse i den sammenhæng?

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Det er rigtigt, at der ligger et forslag fra regeringen til et nyt forsvarsforlig, og det er meget positivt, hvis det forslag bliver gennemført. Det er netop med til, at man ikke nedlægger så mange arbejdspladser i udkantsområderne, som man reelt nedlægger på landsbasis. Det synes jeg er positivt, ja.

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Jeg fik ikke svar på mit første spørgsmål, nemlig om det ikke er rigtigt, at SR-regeringen fik arbejdsløsheden til at stige med 4 pct. ved direkte nedskæringer af statslige og statsligt betalte arbejdspladser i området med den højeste arbejds-

løshed i Danmark, Bornholm, ved at man nedlagde 880 arbejdspladser i løbet af 4 år, inden VK-regeringen kom til. Er det ikke korrekt?

En anden ting: Hvis det oplæg til et forsvarsforlig, der ligger, skal give den effekt i udkantsområderne, så er Socialdemokratiet jo netop nøglen til, at vi får den positive udkantseffekt.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg tør ikke sige, om der blev nedlagt 800 arbejdspladser på Bornholm, men det var også efter min mening en urimelig behandling, man fik på Bornholm, som var et udkantsområde.

Det, man kan sige om den 9-årige periode, hvor Socialdemokratiet sammen med De Radikale sad med regeringsmagten, er, at der blev skabt *næsten* fuld beskæftigelse i Danmark på det tidspunkt. Bedre kan det jo ikke være.

Kl. 15.05

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er der ikke flere korte bemærkninger til hr. Arne Toft.

Jens Peter Vernersen (S):

Det er to forespørgsler, vi diskuterer i dag, og regionalpolitik er jo meget andet end statslige arbejdspladser og deres placering, selv om det er meget, meget vigtigt. Har regeringens regionalpolitiske indsats haft nogen målbar virkning, og er der i den redegørelse, vi behandler i dag, tegn på, at en sådan virkning er undervejs? Det er vel de afgørende spørgsmål, når vi skal bedømme regeringens politik på regionalområdet.

Indenrigsministeren giver selv svaret i sin redegørelse på side 7, Analyser og baggrund – det er altså den tykke del af redegørelsen – hvoraf det fremgår, at den indsats, regeringen påberåber sig, endnu ikke kan måles, og billedet af den regionale udvikling er således ikke forbedret under denne regering, tværtimod er der på helt konkrete områder tale om tilbageslag. Sidste år dokumenterede vi forringelser på turismeområdet, billetpriserne for pendlere er steget voldsomt, og mere er i vente. Nu var indenrigsministeren selv inde på kommunalstrukturen, og det vil jeg også lige vende ganske lidt tilbage til.

Vi har stadig væk områder med befolknings-tilbagegang. Det drejer sig om Bornholm, det er det meste af Lolland-Falster, de sydfynske øer, Nordjylland, Nordvestjylland, Sønderjylland. Det påvirker også væksten i de skattepligtige

indtægter. Derfor er det selvfølgelig afgørende, at der gøres en indsats i de områder.

Fraflytning af unge uddannelsessøgende giver forhåbentlig et uddannelsesløft, idet man må forudsætte, at de søger mod uddannelser, men det er helt afgørende, at der er uddannelsespladser og uddannelsesstilbud til unge uddannelsessøgende regionalt. Det er en afgørende forudsætning for regional udvikling. Her må under ingen omstændigheder svigtes.

Det, der er så afgørende, er, at nyuddannede kan få job, og at der ikke føres en politik, hvor man netop ikke ansætter nyuddannede. Det skal være muligt at placere uddannelsesinstitutioner til mellemlange og videregående uddannelser, CVU'er, regionalt, så uddannelsesstilbuddet også kan gives regionalt. Det blev der taget skridt til under den socialdemokratiske ledede regering; den udvikling er helt afgørende. Må jeg i øvrigt minde om, at Venstre dengang faktisk stemte imod, at vi skulle lave disse CVU'er ubetinget. Det synes jeg er meget tankevækkende.

I redegørelsen er der et afsnit om udflytning af statslige arbejdspladser. Her er det helt tydeligt, at redegørelsen er skrevet, før indenrigsministeren fremlagde sin plan for en ændret kommunalstruktur. I redegørelsen omtales udflytning af 84 statslige arbejdspladser. Jeg synes, det er mere end rigelig dokumenteret i dag, at de jo ikke er udflyttet til udkantsområder, men faktisk til områder, der specifikt har meget god gang i aktiviteten.

Det vil da også være rart at få oplyst, at indenrigsministerens plan for den kommunale struktur vil medføre centralisering af arbejdspladser væk fra yderområderne, som netop ikke har råd til at miste arbejdspladser. Der er jo ikke nogen som helst tvivl om, som vi ser kommunalstrukturen på nuværende tidspunkt under forhandlingerne, at man får nogle store kommuner, der betyder centralisering, der betyder en udtømmning af yderområderne for offentlige arbejdspladser med den negative spiral til følge, at man mister bager, købmand og de andre serviceerhverv. Det er der ikke nogen som helst tvivl om; det er også meget få, der modsiger det.

Det er i øvrigt også derfor, man ser Venstreborgmestre møde op her og beklage den forhandlingsstrategi, som indenrigsministeren har lagt. Det er en ond cirkel, der sættes i gang, når man flytter disse job fra yderområderne.

Når der ikke er sket synlige forbedringer i levevilkårene, så giver regeringen jo også selv svaret i redegørelsen på side 9: Forudsætningen er,

at man fra 2003 til 2010 har en stigning i beskæftigelsen på 65.000. Indtil nu har regeringen på 2½ år mistet 50.000 arbejdspladser. 50.000 er mistet. Det vil sige, at man mangler 115.000 job inden 2010.

Jeg nævnte, at redegørelsen interessant nok var skrevet, før man gik i gang med strukturforhandlingerne. Af redegørelsen fremgår det, at der her i løbet af foråret forventes en reform for gymnasiet og hf. Forslaget skal tildele amterne større styring af økonomien. Ja, det står der altså rent faktisk på side 12 i den redegørelse, vi behandler i dag. Amterne skal også have større indflydelse på holddannelsen i gymnasiet. Det tror jeg man glæder sig til ude i amterne, som jo nu bliver nedlagt. Men sådan er der så meget, man kan læse af denne her redegørelse. Det samme i øvrigt omkring landsplanredegørelsen, hvor man også forudsætter, at amter og stat og kommuner går ind og samarbejder.

Kl. 15.10

I konklusionen tales om flere initiativer, men spørgsmålet er igen, om der er sket en forbedring af levevilkårene i regionerne under VK-regeringen. Det har jeg ikke hørt en eneste tilbage melding om skulle være sket. Derfor må man sige, at der er mange ord i redegørelsen, men der er altså mindre konkret indhold, og det var nok også derfor, som vi så i tv i aftes, at der er så stor utilfredshed og betænkelighed fra politikere i yderområder, fordi de ser, at det bliver endnu værre, hvis regeringens oplæg til ny kommunalstruktur gennemføres.

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Hvis regeringens forslag til kommunestruktur ændres, så sker der en centralisering af arbejdspladserne, bliver der sagt. Er det ikke rigtigt, at der er et sted i landet, hvor man har gennemført denne her strukturændring og det netop ikke har ført til den centralisering af arbejdspladser, som Socialdemokraterne her fortæller vil ske? Tværtimod har der været politisk konsensus på Bornholm om, at arbejdspladserne skulle blive de steder, hvor arbejdspladserne var. Det er den ene ting.

En anden ting, der blev sagt, er, at billetpriserne i yderområderne for pendlerne var steget. Er vi ikke enige om, at det intet har med regeringens politik at gøre, for det er rent faktisk amterne, der har gjort deres til, at billetpriserne er steget? De har tilsneget sig en prisstigning.

Jeg vil også gerne spørge, om det ikke er rigtigt, at regeringens politik har ført til, at pendlerne har fået større transportfradrag, så det rent faktisk er blevet bedre at bo ude i yderområderne, end da SR-regeringen havde magten.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg gik faktisk ud fra, at hr. Kofoed var klar over, at regeringen havde skåret 370 mio. kr., som kunne bruges til nedbringelse af priserne på billetter. Og der er sådan set ét spørgsmål, der rejser sig, og det er: Når man fjerner 370 mio. kr., giver det så dyrere, eller giver det billigere billetter? Svaret er: Det har givet dyrere billetter.

Spørgsmålet om fradrag for pendlere blev jo diskuteret sidste år, da vi havde redegørelsen, og det blev mere end tydeliggjort, hvor tilfældigt den ordning ramte. Man havde f.eks. mulighed for at få et ekstra fradrag på Mors, men i et område, der ligger længere væk fra storbyområder, nemlig Sydthy, kunne man ikke få det her fradrag. Interessant nok skriver man jo netop også i den henvendelse, der er kommet fra Lolland-Falster, at det ikke er det, man har brug for, man har derimod brug for arbejdspladser på Lolland-Falster.

Man kan bruge Bornholm, der var igennem en meget lang proces, som eksempel. Jeg siger bare, at der ikke er nogen som helst tvivl om, at ved en centralisering i meget store kommuner, som regeringens oplæg lægger op til, vil man da ikke flytte kommunekontoret f.eks. fra Skive og op til Nordsalling, det er da tværtimod det modsatte, der sker, for at tage det eksempel.

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Det burde da være helt klart for enhver, at den sidste ændring af pendlerfradragene skulle give yderst store fordele til dem, der bor i udkantsområderne. Jo længere væk fra vækstcentrene, man bor, jo større fordele skulle det give. Og der er lavet beregninger på, at hvis man bor i Svaneke eller Nakskov eller de yderste områder, havde man bare inden for det sidste år opnået en fordel på over 5.000 kr. om året. Men lad det nu være.

Den anden ting: Er det ikke op til et kommunalt selvstyre at bestemme, om de skal centralisere eller bibeholde arbejdspladserne i yderområderne? Er det kun en regering, der har ansvaret for, at man skal decentralisere, eller er det kolsamfundet, kommunerne, der absolut har et

ansvar for at bibeholde arbejdspladser i yderområder i kommunen?

Derfor er det vel lidt af en tilsnigelse at sige, at strukturreformen skaber centralisering. Det er da kun, hvis man har en socialdemokratisk tankegang, er det ikke det?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Nej, jeg forholder mig sådan set til den virkelighed, jeg får beskrevet af kommunalbestyrelsesmedlemmer fra en række områder. Nu nævnte jeg tilfældet med Skive i forhold til Salling, det kunne også være Herning i forhold til en mindre kommune, men der er ikke nogen som helst tvivl om, at den store kommune vil blive centrum. Det er der formentlig ikke nogen som helst der vil skabe bare den mindste smule tvivl om.

Kl. 15.15

Det er selvfølgelig op til det kommunale selvstyre, men jeg går da ud fra, at også hr. Kofoed er fuldstændig klar over, at det kommunale selvstyre virker i overensstemmelse med den måde, vi tilrettelægger lovgivningen på herinde fra. Det troede jeg sådan set var ret indlysende.

Så til spørgsmålet om yderområder og pendlere: Lad mig gentage, at vi havde netop den diskussion for et års tid siden, og her blev det jo helt tydeligt klarlagt, at det var tilfældigt, hvordan det virkede. Der var formentlig ikke nogen, der troede, dengang vi havde diskussionen, at man f.eks. vil flytte fra Århus til Nykøbing Mors for derefter at pendle tilbage for at få pendlerfradraget. Sådan er verden nu engang ikke indrettet, og det troede jeg man var klar over.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Hr. Arne Toft sagde før, at arbejdsløsheden gik kraftigt ned under SR-regeringen og var den historisk laveste. Men hvorfor blev den i grunden så historisk lav? Jeg er næsten sikker på, at hr. Jens Peter Vernersen har papirerne med sig op og kan fortælle, hvor mange der i grunden blev sendt i aktivering, og hvor mange der blev sendt på efterløn osv. for at man kunne komme ned på den lave arbejdsløshed.

Det næste er, at nu på torsdag vedtager vi en ny landbrugslov og en ny lov om dyrehold, og vi har gennemført en vandmiljøplan III. I vandmiljøplan III ville oppositionen lave ca. 30 pct. af Danmarks areal om til natur, og det skulle faktisk ske ret hurtigt. Men det ville koste 25.000-

27.000 arbejdspladser, og det ville i hvert fald også være i yderområderne. Synes hr. Jens Peter Vernersen, det var særlig klogt, at man holdt sig helt udenfor og sagde, at det hele skal bare laves om til natur her og nu, og så skidt med arbejdspladserne? Synes hr. Jens Peter Vernersen, det er godt, når det også rammer udkantsområderne?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg har nu ikke papirerne om, hvordan det gik med beskæftigelsen under Nyrupregeringen, med mig, for det kan jeg heldigvis fuldstændig udenad.

Hvis det er sådan, at det er forbigået hr. Jens Kirks opmærksomhed, skete der to ting på området under Nyrupregeringen. For det første skete der det, at antallet af ganske almindelige, ordinære arbejdspladser steg med 200.000 under Nyrupregeringen, og heraf var en tredjedel offentlige og to tredjedele private arbejdspladser. Det var ikke tilskudsjob, det var ikke noget som helst i den retning, det var ganske almindelige private og offentlige job til ganske almindelig løn, der var tale om.

For det andet skete der det, at fra april 1994 til november 2001 faldt arbejdsløsheden fra 360.000 til 140.000. Der blev 220.000 færre arbejdsløse, så det gik faktisk den rigtige vej.

Må jeg så sige omkring ...

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Nej, det tager vi bagefter. Værsgo til hr. Jens Kirk.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg var jo klar over, at hr. Jens Peter Vernersen havde disse tal, men endnu har jeg ikke fået oplyst – men det får jeg måske – hvor mange der i grunden blev sendt i aktivering eller på orlov eller andet i den beskæftigelsesbølge, som hr. Jens Peter Vernersen nævner.

Så tilbage til vandmiljøplan III, hvorefter en stor del af Danmarks areal skal laves om til natur. Synes hr. Jens Peter Vernersen, det var særlig klogt af Socialdemokratiet at stemme nej og dermed sige: Jamen okay, det gør ikke så meget med disse 25.000 arbejdspladser, de kan bare forsvinde. Der bliver en del job i naturplejen, men ikke tilnærmelsesvis så mange, og synes hr. Jens Peter Vernersen, det er særlig heldigt, at man gør sådan?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg er meget glad for, at hr. Jens Kirk brugte udtrykket »den beskæftigelsesbølge«, man havde under Nyrupregeringen. Det er nemlig rigtigt, for det var en beskæftigelsesbølge, og det er også rigtigt, at mange faktisk fik et tilbud om uddannelse, men det får de ikke nu, for den mulighed har man fjernet. Dengang fik man et tilbud om uddannelse, der gjorde, at man kunne få et ordinært job på almindelige vilkår, og det var det, der gjorde, at dengang tekstilindustrien i Herning gik ned, fik man i stedet uddannet disse store grupper til andre job.

Lad mig også sige, for det skal jeg jo svare på, at vi kunne ikke drømme om at gå ind i et forlig på miljøområdet med så ringe et indhold som det, dansk landbrug og Venstre har strikket sammen i fællesskab sammen med Dansk Folkeparti og det Konservative Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Ordføreren læste op fra side 7, hvor der er en sætning om, at indsatsen er i gang, men den kan endnu ikke måles i statistikken.

Kl. 15.20

Jeg går ud fra, at ordføreren er opmærksom på, hvad det er for en indsats, der her omtales. Det er den særlige indsats i en række udpegede regioner, og jeg vil minde om, at de initiativer er blevet sat i værk i efteråret 2003 som opfølgning på noget, der blev lagt frem i maj 2003, så det er vel ikke forventeligt, at man allerede nu skulle kunne aflæse dem i statistikker. Langt de fleste statistikker i denne redegørelse går kun frem til og med 2002, så er det så underligt, at indsatsen endnu ikke kan aflæses i statistikken?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil bare sige til fru Theill Sørensen, at det er jo ikke et synspunkt, jeg har opfundet. Det er sådan set et citat fra den redegørelse, som ministeren selv har lagt frem, at man ikke under de 2½ år, vi har haft en VK-regering, har kunnet se nogen synlige resultater, i hvert fald ikke på dette område. Det var sådan set bare et citat, og jeg troede da, fru Theill Sørensen var glad for, at jeg citerede fra regeringens egen redegørelse.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Så gentager jeg: Det citat står i et af afsnittene, og lige ovenover står der:

»Regeringen har ... iværksat en særlig indsats i en række udpegede regioner.«

Det er denne indsats, der omtales nedenunder, som endnu ikke har givet resultat i statistikkerne. Det er altså en indsats, der er sat i værk i anden halvdel af 2003. Det er ikke den samlede indsats, der henvises til, så hr. Vernersen må lære at læse indenad.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det har jeg nu ikke særlig svært ved, for det er jo sådan set bare at læse op af redegørelsen. Men må jeg minde fru Theill Sørensen om, at netop i dag har vi haft besøg af repræsentanter fra Lolland-Falster, og der foreligger materiale, der dokumenterer, at man synes egentlig ikke, at det, der er sat i gang, har nogen særlig virkning. Det troede jeg egentlig alle var bekendt med.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

På baggrund af hr. Jens Kirks spørgsmål vil jeg gerne spørge, om hr. Vernersen kan bekræfte, at oppositionens tal i forbindelse med vandmiljøplan III blev groft overfortolket af regeringen, som derfor i første omgang nåede frem til, at 25.000-27.000 arbejdspladser ville gå tabt, mens det i virkeligheden kun var en femtedel af det tal.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Ja, for der er jo ikke nogen som helst tvivl om, at Venstre og dansk landbrug har gjort sig meget store anstrengelser for at lave et skræmmebillede af Socialdemokratiet for at dække over den meget ringe miljøindsats, som blev sat i værk med vandmiljøplanen. Den er helt utilstrækkelig, og stort set alle fagfolk beskriver den jo også som noget, der ikke løser de problemer, som er på vandmiljøområdet.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er der ikke flere korte bemærkninger, og så er det fru Colette Brix.

Colette L. Brix (DF):

Dansk Folkeparti ønsker at sikre en regional balance gennem en konkret indsats i udkantsom-

råderne, og vi har da også støttet de initiativer, som regeringen fremlægger i den regionalpolitiske redegørelse.

Dansk Folkeparti er helt enig i regeringens opfattelse, nemlig at vejen til en bedre regionalpolitisk balance skal søges gennem fokus på at skabe vækst i udkantsområderne. Kun derigennem vil vi kunne få de regioner, der halter lidt bagefter, med – også på lidt længere sigt. Initiativer, der retter sig mod konjunkturbaserede politiske indgreb som f.eks. forårspakken, vil bestemt have en effekt i alle regioner, selvfølgelig ikke bare i udkantsområderne.

Jeg synes, at et eksempel på forbedring af rammevilkårene er det øgede befordringsfradrag i yderområderne, fordi det vil øge mobiliteten.

Dansk Folkeparti har den klare opfattelse, at rammebetingelserne i kommunerne skal være så gode som overhovedet muligt, og derfor lægger vi også vægt på, at der med strukturreformen findes en løsning, der sikrer en bedre faglig bæredygtighed i hele landet. Jeg er slet ikke i tvivl om, at en sådan omstrukturering specielt vil have en effekt i mere tyndt befolkede områder.

Kl. 15.25

Redegørelsen nævner også iværksættelse i et område, der har en helt speciel betydning for udkantsområdernes fremtidige vækstmuligheder, og det er vi helt enige med regeringen i. Men i modsætning til regeringen erkender vi, at højtflyvende ensidig fokus på højteknologi ikke er hele vejen frem, specielt ikke i udkantsområderne. Vi vil presse lidt mere på for at få mere bredde i den iværksætterpolitik, der er den eneste løsning for landets udkantsområder, og det er lykkedes os at få regeringen til at forstå, at Iværksætterfonden ikke kun skal rettes mod biotek og it og andet højtflyvende, men også skal have bredden med.

Den regionale erhvervsservice spiller også en central rolle for udviklingen i udkantsområderne. Nu har vi fået de nye regionale erhvervsservicecentre, men når man har den slags organer, må det simpelt hen måles, hvordan de rent faktisk servicere regionalt: Hvordan er sammenlægningen af virksomheder, der er blevet servicecenter i det enkelte center, sammenlignet med den totale erhvervs sammensætning i det pågældende område? Jeg har på fornemmelsen, at der som på mange andre områder er en skævhed, hvor de traditionelle fremstillingserhverv prioriteres alt for højt i forhold til erhvervets lokale relevans.

Turismen skal efter Dansk Folkepartis opfattelse placeres i en helt central rolle i landets udkantsområder, og undersøgelser har da også påpeget, hvor stor en rolle erhvervet spiller netop her. Regeringen nævner yderområdepuljen fra 2003 på 10 mio. kr., som Dansk Folkeparti var med til at få på plads, og det er selvfølgelig fint nok. Men i samme åndedrag fjernede man statsstøtten til de regionale turistudviklingsselskaber. Det skal stå helt klart, at Dansk Folkepartis prioriterer turismen meget højt, og vi vil fortsat presse på for at få regeringen til at komme med yderligere initiativer. Man må i den sammenhæng også huske, at der er mange arbejdspladser i turismeerhvervet, og der er bestemt ikke kun tale om højtuddannede, så derfor ville det være helt naturligt at sætte ind her, hvis der er behov for en bred beskæftigelsesindsats.

Det andet element i dagens debat omhandler udflytningen af statslige arbejdspladser, og her støtter Dansk Folkeparti regeringens politik. Jeg ønsker ikke at kaste mig ud i en debat om, hvor de helt konkret skal ligge. Der er nok en række forskellige synspunkter om det spørgsmål her i salen, men sluttelig ligger beslutningen jo altid hos ministeren.

Man skal dog ikke tro, at vejen til velstand i udkantsområderne kun går gennem en udflytning af statslige arbejdspladser, for det er ikke tilfældet. Man kan ofte sidde med lidt af en fornemmelse af, at udflytningen skal ske for enhver pris, men det er en yderst bekostelig affære at flytte statslige arbejdspladser, og man skal også huske at overveje, hvordan kompetencerne i den pågældende institution skal fungere i samspil med andre virksomheder og institutioner. Men vi har noteret os, at man fra regeringens side har udtalt, at nye statslige arbejdspladser vil blive udflyttet, og det er vi tilfredse med i Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Naturligvis er Dansk Folkeparti godt tilfreds med de udflytninger, der sker, men er det efter fru Colette Brix' opfattelse sådan, at Esbjerg og Odense er udkantsområder, når det gælder udflytning af statslige arbejdspladser? Det er det ene spørgsmål.

Det andet er vedrørende turismen. Jeg forstår, at fru Colette Brix går meget op i turismen og mener, at det er et vigtigt erhverv, og det er vi også andre der mener. Men er det derfor, at Dansk Folkeparti i forbindelse med den sidste

finanslov gav større støtte til turismen i Københavnsområdet end til den i yderområderne?

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Det vil jeg da gerne svare på.

Med hensyn til om vi giver større bidrag til Københavnsområdet end til yderområderne, er det altså ikke mig, der har fordelt pengene, og det ved hr. Mogens Nørgård Pedersen også godt.

Til det andet spørgsmål om, hvorvidt Odense og Esbjerg er udkantsområder: Jeg regner med, at det er Sikkerhedsstyrelsen, der er på banen igen, men jeg er jo ikke med, når det besluttes, hvor en styrelse skal ligge, og jeg vil tro, at når man flytter en sådan styrelse, bliver den lagt der, hvor det er mest hensigtsmæssigt, så man ikke kun ser på, om det er i et udkantsområde. Det kan jo ikke nytte noget, at man flytter en statslig arbejdsplads til et bestemt område, bare fordi det er et udkantsområde, hvis der bliver kaos, fordi der ikke er den nødvendige kompetente arbejdskraft til stede. Så skal pengepungen bare være endnu større, og det er jo ikke ligefrem den vej, vi skal. Men jeg regner som sagt med, at de mennesker, der administrerer tingene og beslutter, hvor de forskellige statslige styrelser skal placeres, træffer de rigtige beslutninger.

Kl. 15.30

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Jeg erindrer, at fru Colette L. Brix var meget optaget af, at Sikkerhedsstyrelsen skulle flyttes til Sydsjælland eller Vestsjælland, men tingene kan jo selvfølgelig ændre sig, når tiden går.

Når det gælder turismen, var det faktisk sådan, at de midler, som var sat af til turismen, var udspecificeret på finansloven, så der var ikke noget med, at andre fordelte dem efterfølgende. Bare til almindelig oplysning.

Når det gælder kørselsfradraget, er det fru Colette L. Brix' opfattelse, at det høje kørselsfradrag i nogle områder medfører, at folk flytter længere væk fra deres arbejde. Jeg troede, der skulle skabes noget vækst i yderområderne, men kan man ikke forestille sig, at det virker omvendt, fordi folk ikke har deres arbejde i de områder?

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Med hensyn til hvad min indstilling var, da der sidst skulle flyttes en statslig styrelse, har jeg da overhovedet ikke noget imod at stå her og sige, at jeg synes, at Storstrøms Amt havde været utrolig velegnet. Men sådan blev det jo ikke. Der var flertal for at vælge et andet sted, og det kan jeg jo ikke begynde at tude over, for så kommer vi jo aldrig videre. Men vi er altså kommet videre.

Med hensyn til hvordan turismepengene blev delt ud, er det da muligt, at hovedstaden har fået noget mere end udkantsområderne. Men vi var med til at skaffe de 10 mio. kr., og hr. Mogens Nørgård Pedersen ved godt, at vi kæmpede for at få de 10 mio. kr. til yderområderne, og det er yderområderne utrolig taknemlige for i dag.

Til det sidste spørgsmål, altså om man flytter, fordi man får pendlerfradraget: Det er altså sjovt, at herinde vil man altid både blæse og have mel i munden. Hvis der endelig sker et eller andet rigtig godt for dem, der bor i yderområderne, piller man sig lidt i navlen, for at det skal gøre ondt. Der må ikke gøres noget, der er rigtig godt, men det fradrag var et tiltag, der har gjort noget godt for yderområderne.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

I regeringens forslag til en kommunalreform er der lagt op til skabelse af fem nye sygehusregioner under skarp statslig kontrol. Hvilken betydning tror Dansk Folkeparti det får for fremtidens sygehusstruktur? Vil det sikre bevarelsen af funktioner i de mindre sygehuse i provinsen og dermed sikre nogle af de største arbejdspladser i yderområderne? Personligt kan jeg jo godt være bange for, at det bliver den endelige dødsdom over en række små sygehuse.

Dansk Folkeparti har jo slået sig vældig op på at være en stærk garant for de små sygehuse. Vil Dansk Folkeparti stadig kunne gøre det efter en sådan eventuel reform?

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Der skal da ikke være nogen tvivl om, at vi synes bestemt, at de små sygehuse skal bevares.

Nu kan jeg jo ikke spå om fremtiden, men hr. Touborg ved udmærket, at endnu er vi jo slet ikke enige om, hvordan resultatet skal se ud. Der ligger ikke noget endeligt resultat endnu, så

lad os vente og se, og lad os nu ikke begynde en strukturdebat i dag. Den kører alle mulige steder uden for og inden for lukkede døre, og hvad ved jeg, så skal vi ikke vente og se, hvordan skemaet kommer til at se ud, og så diskutere sagen igen?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Ordføreren var inde på, at nye statslige arbejdspladser skal placeres udeomkring i landet, så jeg vil godt spørge: Der vil opstå nye statslige arbejdspladser i forbindelse med en strukturudvikling, hvis man nedlægger amterne og laver nogle store sygehusregioner og flytter en række områder fra amterne til staten. Vil Dansk Folkeparti være garant for, at de arbejdspladser bliver lagt udeomkring, eller skal de også centraliseres?

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Igen må jeg sige, at vi må vente og se, hvordan det kommer til at se ud. Jeg kan ikke stå heroppe og love, at jeg vil garantere dit, og jeg vil garantere dat, men tal med vores ordfører om det til den tid, så finder vi nok ud af, hvordan tingene skal skæres. Jeg vil ikke stå heroppe og love noget som helst, for jeg ved, at det kan jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Det er blevet sagt flere gange i debatten, også nu sidst af fru Colette L. Brix, at det forhøjede kørselsfradrag til dem, der kører langt, er et gode, men har fru Colette L. Brix undersøgt, hvor mange det egentlig drejer sig om? Jeg kan sige, at i det område, hvor jeg bor, er det altså ikke ret mange, som får glæde af det, men det bliver brugt igen og igen som et eksempel på noget, der har været med til at give udkantsområderne et gevaldigt løft, og det er efter min bedste mening ikke sandt.

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jeg ved altså ikke, hvorfor det skal gøres til noget negativt. Hvis det har gjort noget godt for nogle tusinde mennesker, er det så ikke rart, at man kan sige, at der er lavet noget, der har hjulpet nogle mennesker i yderområderne, uanset om det er 2.000 eller 5.000? Hvorfor er man altid negativ over for ting, der er vedtaget, hvis de er

gjort i en god og fornuftig ånd, som det her jo er? Det er jo ikke gjort for at skade nogle pendlere, det er faktisk gjort for at gøre det godt for dem.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Ja, men det lyder, som om det er det, der kan redde yderområderne, og det er det altså ikke.

Fru Colette Brix sagde for nogen tid siden, at regeringen har lovet, at nye statslige arbejdspladser vil blive lagt uden for København. Den sidste nye statslige arbejdsplads, jeg kan huske lige nu, er det nye Institut for Miljøvurdering, og der var kun én kommune, der bad om at få det lagt hos sig, nemlig Hadsund i Nordjylland, så det havnede i København. Er det så noget værd, at man siger, at nye statslige arbejdspladser skal lægges i de svage områder, når man bare anbringer dem i København?

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jeg sagde før, og jeg vil gerne gentage det: Når man skal udflytte en statslig arbejdsplads, er man jo nødt til at tage hensyn til, hvilke kompetencer der skal indsættes, og hvordan man får dem til at fungere i det regionale miljø sammen med de erhvervsvirksomheder, som eventuelt findes dér. Sådan må det være. De mennesker, der træffer beslutningerne, lægger jo ikke noget i København for at drille Hadsund. Der må være en eller anden mening med det, for ellers gør man det da ikke.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Tak til ordføreren; der er ikke flere korte bemærkninger.

Så er det fru Else Theill Sørensen.

Else Theill Sørensen (KF):

For Det Konservative Folkeparti er det vigtigt at sikre gode og ens levevilkår for alle dele af landet.

Den regionalpolitiske redegørelse, der bl.a. ligger til grund for debatten i dag, er den tredje i den nuværende regerings tid, og selv om der ifølge sagens natur er meget fælles i de tre redegørelser, er der faktisk også forskelle og vel at mærke forskelle, der trækker i den rigtige retning mod mindre regionale skævheder.

En af de mere markante ændringer fra den første redegørelse i 2002 til den aktuelle fra 2004 er væksten i det budgetterede udskrivnings-

grundlag. På danmarkskortet i 2002-redegørelsen er der meget få kommuner i Jylland med stor vækst i udskrivningsgrundlaget, men på 2004-kortet er der ganske mange, og de er beliggende i Vest- og Nordjylland.

Hvis vi ser på den skævhed, der kommer til udtryk i den skattepligtige indkomst, er den blevet en lille smule mindre i den nyeste redegørelse i forhold til de to foregående. Vi er altså ikke på nogen katastrofekurs, men i Det Konservative Folkeparti er vi meget optaget af at skabe vækst i Danmark generelt og af, at denne vækst kommer alle dele af landet til gode.

Med hensyn til den generelle vækst har vi fra Det Konservative Folkepartis side utrætteligt kæmpet for at nedsætte skatten på arbejde, og vi har i det seneste års tid haft god grund til at glæde os over, at vores politik på dette område er blevet regeringens, og at den er godt i gang med at blive gennemført. At skattelettelserne, senest i forbindelse med forårspakken, får stor betydning for den økonomiske vækst i hele Danmark, er der nu tydelige tegn på, og et af dem er de positive forventninger, der er til udviklingen i beskæftigelsen.

Den vækst, der er på vej, skal komme alle dele af landet til gode, og det er grunden til, at regeringen har etableret ni regionale vækstsamarbejder i områder, hvor der er særlig brug for hjælp til udviklingen. Det drejer sig bl.a. om Nordjylland, Mors, Lolland-Falster, Bornholm og nogle særlig fiskeriafhængige områder. Til disse vækstsamarbejder er der over 3 år afsat godt 100 mio. kr., og vækstsamarbejderne har til opgave at udarbejde erhvervsudviklingsstrategier for de pågældende regioner.

Kl. 15.40

Som jeg også har nævnt de 2 foregående år ved de tilsvarende debatter, er det en meget vigtig forudsætning for gunstig erhvervsudvikling i et område, at der er en god infrastruktur, både i form af veje og informationsveje. For f.eks. det nordvestjyske område er det en helt åbenlys ulempe, at der er så langt til motorvejsnettet. Når en virksomhed skal etablere sig eller udvide, er det helt afgørende, at der er god markedsadgang. Til det formål er motorvejsnettet af stor betydning, og derfor ser jeg og Det Konservative Folkeparti frem til, at den motorvejsforbindelse, der er under bygning mellem Herning og Vejle, i en ikke alt for fjern fremtid udbygges med strækningen Herning-Holstebro. Motorvejen til Holstebro skal anlægges, før Femernforbindel-

sen tages i brug, for den vil betyde utrolig meget for hele det nordvestjyske område.

Med hensyn til emnet for den anden forespørgsel, nemlig de statslige arbejdspladser, er det jo et emne, som løbende er inde i debatten og i øvrigt har været det i utrolig mange år. Jeg tror, at alle, der har været med i politik i nogle år, ved, hvor utrolig vanskeligt det er at flytte statslige arbejdspladser fra hovedstadsområdet til provinsen, og derfor er det særlig vigtigt at tilstræbe, at nye statslige arbejdspladser fortrinsvis placeres i provinsen, og at der ved omstruktureringer tages regionalpolitiske hensyn. Regeringens oplæg til et nyt forsvarsforlig er et godt eksempel på, at der er tænkt regionalt, for i oplægget flyttes et meget stort antal statslige arbejdspladser fra Øst- til Vestdanmark. Også de større og stærkere kommuner, der lægges op til i regeringens strukturforslag, vil efter Det Konservative Folkepartis mening give et løft til yderområderne, hvor en del af de nuværende meget små kommuner er beliggende.

Så skal jeg slutte med at sige, at vi naturligvis kan støtte det forslag til vedtagelse, som vi har været med til at fremsætte.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg er faktisk ikke ked af, at jeg skal spørge fru Else Theill Sørensen om noget, for det går sådan set tilbage til hr. Kristen Touborgs spørgsmål til hr. Jens Peter Verner sen om tabet af arbejdspladser på grund af vandmiljøplan III.

Kan fru Else Theill Sørensen bekræfte, at oppositionen fremlagde deres forslag til vandmiljøplan III uden selv at regne på det, og at de løb fra deres skygge, da de opdagede, hvor mange tusinde arbejdspladser og hvor mange milliarder det ville koste? Det var først derefter, de kom med deres sidste, tillempede forslag, hvor de godkendte nogle af regeringens fremlagte forslag, og derfor blev antallet af arbejdsløse knap så stort, men lige godt stort.

Med hensyn til det, vi snakker om nu: Hvis det skulle stå til troende med 30 pct. natur, og sukkerstøtten samtidig skulle afskaffes, ville det så ikke være utrolig hårdt for bl.a. Lolland-Falster?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Ja, jeg kan bekræfte, at der var tale om et forslag, der gik ud på at tage 30 pct. af Danmarks areal ud af landbrugsproduktionen, og uden at jeg

kan garantere hundrede procent, hvor mange arbejdspladser der ville blive tale om, kan jeg sige med sikkerhed, at de arbejdspladser, der ville forsvinde som følge af, at landbrugsarealet blev reduceret så kraftigt, ville i meget høj grad forsvinde fra yderområderne, og, som hr. Jens Kirk selv siger, hvis man dertil lægger SF's forslag om meget hurtigt at afskaffe sukkerstøtten, ville det i hvert fald blive hårdt for Lolland-Falster.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne spørge fru Else Theill Sørensen, om det er sådan, at Det Konservative Folkeparti betragter de arbejdsområder, der ifølge det nye forslag fra regeringen overføres fra amterne til staten, som nye statslige arbejdspladser, så de dermed kommer ind under de betingelser, fru Else Theill Sørensen ridsede op for nye statslige arbejdspladser.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg mener egentlig ikke, jeg behøver at definere, om det er nye statslige arbejdspladser, men de falder efter min overbevisning helt sikkert ind under den kategori af statslige arbejdspladser, som skal lægges ud i andre områder end hovedstadsområdet. Det er ikke tanken, at de arbejdspladser, hvis opgaver overdrages fra amterne til staten, skal placeres i hovedstadsområdet. De skal placeres ude omkring, hvor der er brug for den service, som de skal yde.

Kl. 15.45

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Fru Else Theill Sørensen sagde, at vi ikke er på katastrofekurs.

Der står i redegørelsen her, at vi inden 2010 skal have skaffet 65.000 nye arbejdspladser. Sagen er, at vi fra 2002 og indtil i dag har mistet 50.000 arbejdspladser. Hvis det er sådan, at vi skal opfylde, hvad der lå i 2010-planen, så er der altså tale om, at vi skal have en vækst i beskæftigelsen på 115.000 arbejdspladser. Er det ikke i hvert fald rimelig katastrofalt for de mennesker, der har mistet deres arbejde, at der er sat 50.000 arbejdspladser over styr under den regering, vi har nu?

Et andet spørgsmål, jeg godt vil stille, er: Fru Else Theill Sørensen talte om, at skatten på arbejde var sat ned. Fru Else Theill Sørensen er vel

enig i, at hver eneste krone er betalt af skatteyderne selv ved at inddrage SP-ordningen til finansiering? Ikke nok med, at de har betalt, der er faktisk overfinansieret med omkring 20 pct. Er fru Else Theill Sørensen ikke klar over den sammenhæng?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Med hensyn til at skaffe nye arbejdspladser inden år 2010 vil jeg sige, at så vel væksten i den danske økonomi som antallet af arbejdspladser mig bekendt er noget, der helt loyalt er arvet efter den tidligere regering. Det er et mål, vi har i fællesskab, og hvor den tidligere regering i øvrigt havde betydeligt besvær med at overholde de økonomiske mål, der var sat, har den nuværende forsøgt at rette op på det. Men det er en udfordring, og det er en udfordring, som vil blive til gavn for alle borgere i dette land, både i yderområderne og i øvrigt også i hovedstadsområdet, over det hele.

Med hensyn til skattelettelserne vil jeg bare henvise til, at folk skal prøve at se på deres løn-udbetalingssedler og deres skattekort, som nu er kommet ud. Jeg tror, der er ganske mange, der vil se, at de har fået en skattelettelse.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg går ud fra, at fru Else Theill Sørensen er enig i, at det, at beskæftigelsen er faldet med 50.000 inden for de sidste 2 år, ikke er noget, man har arvet fra den gamle regering. Under SR-regeringen steg beskæftigelsen rent faktisk med 200.000. Jeg synes, at man skal være lidt forsigtig med at drage den slags konklusioner.

Jeg vil godt spørge fru Else Theill Sørensen, om ikke hun er enig i, at det faktisk lykkedes at afdrage på gælden, men at det nu ikke sker i samme omfang som tidligere. Det ligger faktisk rimelig præcist dokumenteret.

Hvad angår skatten på arbejde, må fru Else Theill Sørensen vel give mig medhold i, at de 7,8 mia. kr., der skal finansiere det, har lønmodtagere og andre danskere selv betalt, fordi man har stoppet indbetaling til den særlige pension, som løber op i store beløb. Man har endda overfinansieret, fordi skattelettelsen kun koster omkring 6 mia. kr., men man har taget 7,8 mia. kr. ind. Det er faktisk det, der er tilfældet.

Det er måske derfor, at folk, når de ser deres skattekort, spørger: Hvad var det for en narresut, vi fik her?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Med hensyn til de arbejdspladser, der blev sat over styr, vil jeg godt minde om, hvordan verdenssituationen så ud lige præcis på det tidspunkt, da den forrige statsminister valgte at udskrive valget. Det var i november 2001. Det var lige efter katastrofen i New York den 11. september 2001. Det var på et tidspunkt, hvor udsigterne for hele verdensøkonomien så ganske forfærdelige ud, og Danmark er jo ikke det eneste land, hvor det opsving, vi alle sammen ventede på, blev udsat for en tid. Nu ser det ud, som om det er på vej igen.

Med hensyn til at afdrage på gælden er det rigtig, at der blev afdraget på statsgælden i den forrige regerings tid. Det gør der i øvrigt også nu, og hvis man tager engangsindtægterne fra, så bliver der afdraget mere nu end under den tidligere regering.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Fru Else Theill Sørensen sagde, at en ny struktur også vil blive til gavn for yderområderne. Der er vel ingen, der er i tvivl om, at hvis to, tre eller fire små kommuner bliver lagt sammen, bliver det et kæmpe areal. Der er vel ingen, der er i tvivl om, at det bliver en centralisering. Jeg vil godt bede fru Else Theill Sørensen om at fortælle mig, hvad det er, regeringen og De Konservative vil gøre, for at de kan sige, at det bliver en fordel for yderområderne.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg er overbevist om, at en kommune med et befolkningsunderlag på 30.000 eller 35.000 indbyggere betydelig bedre vil kunne tackle en erhvervsudvikling og en udvikling i det hele taget end fem, seks kommuner på 5.000-6.000 indbyggere.

Kl. 15.50

Det kan man jo diskutere. Det kan være et spørgsmål om tro, men jeg tror på, at stærkere kommuner, der dækker et større område og har mange flere indbyggere, står betydelig stærkere end de mange små.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Så vil jeg godt prøve at spørge, om fru Else Theill Sørensen ikke er enig med mig i, at hvis man slår fire kommuner sammen, der har deres

egne strukturer, forretninger spredt ud over hele kommunen, små institutioner, små skoler, vil noget af det nære forsvinde, og at det ikke er alle, der bor i det område, der synes, at det er en fordel, at deres institution forsvinder, at deres købmand forsvinder, at deres skole forsvinder.

Der må man nok være ærlig og sige, at det er konsekvensen. Det er meget lettere at sidde i et byråd med fire kommuner og lave noget i en kommune, man ikke selv kommer fra.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Nu bliver der jo også med den nuværende kommunestruktur nedlagt små skoler, og det er jeg i øvrigt ikke i tvivl om vil fortsætte.

Med hensyn til købmanden har jeg egentlig den opfattelse, at det, der er afgørende for, at købmanden lukker, er, om den befolkning, der bor der, handler hos købmanden. Hvis befolkningen bare synes, det er hyggeligt og dejligt at have købmanden derude, så kan det jo godt være, at han ikke rigtig kan leve af den sympati, hvis folk i øvrigt kører ind til storbyens center og køber ind.

Så det er helt op til den derboende befolkning at sikre, at købmanden har sit eksistensgrundlag.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Vi bliver hverken rigere eller dygtigere af at flytte statslige arbejdspladser rundt. Vi må opbygge offentlige arbejdspladser der, hvor opgaverne kan løses tilfredsstillende, samtidig med at vi forfølger det, som efter alt at dømme er et fælles mål i Folketinget, nemlig en balanceret udvikling af Danmark regionalt så vel som nationalt.

Men der er jo så mange ting, der er afgørende for en god og balanceret udvikling. Først og fremmest er det afgørende, at der kan tages et regionalt ansvar for, hvad der skal ske i den konkrete region. Hvad er det, der er styrken her hos os? Hvordan spiller vi en rolle i det nationale billede?

Man kan bringe relevante parter sammen, uddannelsesfolk, folk, som arbejder med forskning, udvikling, folk, som har konkrete erhvervsansvar, de forskellige organisationer, som trives i regionen, dem, som står for den kulturelle udvikling, og man kan gøre det i en institution, som har en demokratisk forankring, sådan

at man kan få en demokratisk diskussion om, hvilken vej man vil gå.

Det er jo rigtigt, som det er blevet sagt mange gange, at det er rammevilkårene, der er afgørende for, om der kan ske noget i den konkrete region, men rammevilkårene kommer ikke af sig selv. De kommer heller ikke af regeringens godgørenhed over for regioner, der er blevet særligt udvalgt.

Rammevilkårene skulle meget gerne skabes i en dialog mellem stærke, velfunderede regioner og staten i et samarbejde. Dermed kan udviklingen også skabes af en fælles forestilling om, hvor det er, man gerne vil hen og i en fælles forestilling om, hvad man skal løfte selv, og hvad staten skal bidrage med.

Meget af debatten i dag har cirklet om, men ikke rigtig villet tage fat på hele spørgsmålet om struktur, som forhandles i disse dage, og det er jo egentlig lidt ærgerligt, for det er meget vanskeligt at forestille sig, at vi overhovedet kan forholde os til spørgsmålet om regionernes udvikling og om de områders udvikling, som i dag er ramt af tilbagegang, arbejdsløshed og fraflytning, uden at tage stilling til, hvordan Danmarks struktur skal være.

Fra radikal side har vi meget vanskeligt ved at forestille os, hvordan vi skulle få den balanceerede regionale udvikling, hvis ikke vi har regioner, som har et overordnet ansvar for at samle de folk, som i flok kan løfte vækst, erhverv, videnskabelse.

Det hænger jo også sammen med, at udflytning af statslige arbejdspladser hverken kan eller skal bruges til at matche en eventuel udflytning til udlandet af private arbejdspladser. Det vil vi aldrig nogen sinde kunne.

Kl. 15.55

Dermed er jo også sagt, at Danmark ikke kun står over for en udfordring med hensyn til regionernes udvikling. Danmark står over for en national udfordring, der skal løftes med særlig respekt for det fælles ønske om en balanceret udvikling i hele landet, for der kan meget nemt ske det, at når vi kaster os over og forfølger regeringens initiativer om innovation, og hvad ved jeg, så glemmer vi i virkeligheden den balanceerede udvikling, som er et samtidigt krav til os.

Det hænger jo sammen med det, vi har set i de seneste år, nemlig at udviklingen i it, i biotek, i mange af de ting, som vi havde håbet kunne give en stærkere regional udvikling, i virkeligheden er noget, som styrker de områder, hvor de store byer er lokaliseret.

Hvis man ser historisk på det, så må man sige, at vi historisk har fundet særlige danske måder at håndtere kriser på med en historisk, med en økonomisk og en organisatorisk nyskabelse, en idérigdom, en kraft, som vi har fundet via de sociale kompetencer helt tilbage fra udskiftningen, andelsbevægelsen, opdyrkningen af heden, alle de mange forskellige måder, hvorpå danskerne har skabt vækst og udvikling. Det er ikke ved brug af ny teknologi alene, det er ved at organisere os på nye og stærkere måder i forhold til det at bruge ny teknologi.

Derfor er der brug for en dialog, en forpligtende dialog, der placerer klart ansvar og klare opgaver mellem regeringen og regioner om rammevilkår og indsatser. Det gælder uddannelse, det gælder forskning og udvikling, det gælder samarbejde mellem institutionerne og ny organisationsform.

Det er jo karakteristisk, at selv de fleste har en både intuitiv og jo også en forskningsbaseret fornemmelse af, at der, hvor udviklingen sker, ikke er fra universitet og ud mod det private, men når man kan samarbejde og finde på andre måder at gøre tingene på end dem, som egentlig var de kendte.

Det Radikale Venstre anerkender for så vidt, at regeringen har gennemført initiativer, der ligger i udmærket forlængelse af SR-regeringens regionalpolitiske initiativer. Den diskussion, som bliver sat, oplever vi i meget vid udstrækning som en tilbageskuende diskussion, en diskussion, som ikke handler om fremadrettet at investere og se mulighederne i, hvad Danmark faktisk kan bidrage med i en global dagsorden.

Hvis man ikke sætter den dagsorden og overvejer, hvilke forpligtelser det medfører for den regionale udvikling, så tror vi, at den her diskussion bliver til ren og skær illusionsmageri, hvor vi forsøger at bilde hinanden ind, at det at flytte arbejdspladser rundt vil løse problemet, når det, der er karakteristisk for os, er, at Danmark står i en ny position i forhold til den globale værdikæde og i forhold til, hvad vi kan bidrage med.

Danmark har en historie, som vi kan øse af med hensyn til inspiration til, hvordan ting kan gøres, og Danmark står med en kiste af viden om, hvordan ting kan laves anderledes. Vi skal jo ikke udlægge de regioner, som i dag har en mindre vækst end andre og har høj arbejdsløshed, til en slags turismereservater, i hvert fald ikke turisme forstået som et frilandsmuseum, men tværtimod se regionerne som et reservoir og som en mulighed.

Derfor er det eneste rigtige også set med vores øjne, at vi får demokratisk funderede regioner, som kan tage ansvar for det, som foregår regionalt, og som kan tage en dialog med regeringen om, hvad det er, vi skal levere her fra det centrale hold til det, som skal løftes regionalt og lokalt. Kun derigennem kan der tages ansvar for den regionale udvikling, og kun derigennem kan der skabes nye arbejdspladser, i stedet for at man blot flytter eksisterende rundt.

Det Radikale Venstre har med interesse fulgt diskussionen i dag og støtter selvfølgelig det forslag til vedtagelse, som vi selv er en del af, og vi håber, at det kan danne baggrund for, at vi får en fremadrettet diskussion, ikke kun om regionernes placering, men også om, hvordan Danmarks placering skal være i den globale værdikæde, og hvordan den udvikling inkluderer de randområder, som i dag er usædvanlig svært stillet.

Line Barfod (EL):

Det har været lidt særpræget at sidde og lytte til debatten i dag. Indimellem, især da Venstres ordfører talte, kom det til at lyde, som om udvikling er sådan noget ligesom vejret, at det har vi slet ingen indflydelse på, så hvis det regner, jamen så er det bare sådan. Det lød, som om vi som politikere egentlig slet ikke havde noget at skulle have sagt om, hvad det egentlig er for en udvikling, vi ønsker.

Kl. 16.00

Men rent faktisk er det jo et politisk valg, hvad det er for en udvikling, vi ønsker, og derfor burde denne her debat vel egentlig først og fremmest have drejet sig om, hvad det egentlig er for en udvikling, vi ønsker i Danmark. Ønsker vi den udvikling, som der er fuld fart på i øjeblikket, at der bliver nogle stærke centre, så er der nogle oplande, hvor folk kan bo, og så kan de bruge flere timer hver dag på at pendle frem og tilbage mellem bopæl og arbejdsplads?

Er det den udvikling, vi ønsker? Eller ønsker vi en udvikling, hvor man over hele landet har mulighed for at bo med kort afstand mellem bolig og arbejdsplads, så man over hele landet har mulighed for at købe ind tæt på, hvor man bor, har mulighed for, at ens børn kan gå i børnehaver, gå i skole osv. tæt på, hvor man bor, og har mulighed for billig transport?

Det er den debat om, hvad det er for nogle mål, vi har, som egentlig burde være den afgørende. Så er det klart, at hvis man når frem til det ene eller det andet, så må man finde ud af,

hvad det så er for nogle værktøjer, man bruger rent politisk for at nå frem til de mål, man ønsker.

Venstres ordfører talte om, at Venstre ikke går ind for planøkonomi. Jeg tror ikke, der er nogen her i Folketingssalen, der har talt for planøkonomi i mange, mange år, jeg har i hvert fald ikke hørt det.

De tiltag, som Venstre kommer med på området, fremmer jo den udvikling, der peger på, at der skal være nogle stærke byer og så nogle oplande, dels fordi Venstre ikke gør noget som helst for at sikre, at der kan være en udvikling også i landområderne, dels fordi Venstre rent faktisk gør, hvad man kan for at øge pendlingen. Man laver motorveje, så folk kan køre væk fra områderne, man snakker om i forbindelse med strukturreformen, at man skal have stordriftsfordele, som jo oversat betyder, at man skal have større skoler, større børnehaver, større sygehuse osv. og dermed en centralisering.

I Enhedslisten ønsker vi at gå den anden vej. Vi mener, at der skal være mulighed for at bo over hele landet. Vi mener, det er godt, at der er nogle, der også har lyst til at bo på øerne, at der er nogle, der har lyst til at bo i landområderne og andre steder, og at det faktisk skal være muligt at bo over hele landet.

Efter vores opfattelse kræver det nogle stærke folkevalgte regioner, som har en bred vifte af opgaver, som kan sikre, at der er en sammenhæng mellem erhvervsudvikling, og at der bliver skabt nogle arbejdspladser; mellem uddannelse og forskning, som kan støtte udviklingen af, hvad det er for nogle arbejdspladser, man skal have; mellem en kollektiv trafik, der kan sikre, at man kan komme billigt rundt; mellem boligerne, så man sikrer, at bolig og arbejdsplads ligger tæt på hinanden, så familierne også kan få et liv, der kan hænge sammen, i stedet for den situation, vi har i dag, hvor man ser, at folk, der arbejder i København, efter indenrigsministerens opfattelse, kunne jeg forstå, så ved hjælp af reklamebureauer skal tiltrækkes at bo længere og længere væk fra, hvor de egentlig arbejder. Det er selvfølgelig fint, hvis man gerne vil have flere ansat i reklamebranchen, men jeg tror nu, det er nogle andre steder, vi i stedet skal prøve at skabe job.

Derfor har vi også valgt fra Enhedslistens side at sige, at vi rent faktisk mener, at vores opgave som politikere er at komme ind og helt konkret pege på, hvor det er, der kan skabes arbejdspladser, hvor det er, vi ser nogle mulighe-

der for vækst i de forskellige regioner, og så give regionerne mulighederne, værktøjerne til at kunne skabe de arbejdspladser.

Vi har f.eks. fremlagt konkrete forslag for Nordjylland til, hvad det er for nogle områder, de er stærke på i Nordjylland, og hvad man så kunne gøre for at udvikle de områder, hvad man kunne gøre for at skabe arbejdspladser deroppe.

Der er hele spørgsmålet om vedvarende energi, hvor Danmark jo tidligere ved at satse på støtte til vindmøller ikke kun har fået en stor fremgang i alternativ energi i forhold til vores energipolitik, men også har skabt en masse arbejdspladser. Hvis vi nu sørgede for at investere yderligere, så kunne vi udvikle langt flere arbejdspladser i nye energiformer, både bølgeenergi, solkraft, brint og meget andet.

I Nordjylland har vi arbejdsløse slagteriarbejdere, vi har en masse økologiske landmænd, der gerne vil levere til et slagteri i nærheden, i stedet for at dyrene skal transporteres i flere timer, og vi har en lang række offentlige institutioner, som skal bruge noget god mad. Så der var alle tiders mulighed for at lave et økologisk slagteri i Nordjylland, hvis man ville det.

Tilsvarende har vi kigget på Lolland-Falster. Der er problemet med hele sukkerstøtten, som kommer til at afvikles over nogle år. Hvad er det så, man kunne dyrke i stedet på Lolland-Falster? Hvad er det for en produktion, man kunne have i sammenhæng med landbruget dernede? Nogle af de forslag vi peger på, er, at man kunne satse på at dyrke hamp og hør, så kunne man samtidig have noget tekstilproduktion, man kunne have produktion af naturisolerings, man kunne have produktion af olieudvinding fra hør.

Vi har kigget på, at man kunne producere langt mere frugt, genopliv den lollandske frugthave og sørg for, at der også var noget produktion i forbindelse med de her frugter. Man kunne lave most og meget andet. Man kunne måske også udvikle en dansk calvados, som man kunne sælge rundt om. Der er mange muligheder, hvis man vælger at gå ind og se på, hvad det er for nogle styrker, vi har. Det kunne man så kombinere med noget uddannelse og forskning i at udvikle, forædle og forarbejde landbrugsprodukter.

Kl. 16.05

Tilsvarende har vi også på Lolland-Falsterområdet mange, som har erfaring i at arbejde med skibe. Jamen så kunne vi prøve at kigge på det. I forbindelse med udviklingen af alternativ energi er bølgeenergi oplagt, og så kunne man

tage nogle af de mange tankskibe, der nu skal skrottes, fordi de er enkeltskrogede, og bygge dem om, så de kunne bruges i forbindelse med udvikling af bølgeenergi.

Der er mange muligheder, hvis man går ind og kigger konkret på det, og vi synes, at vi burde bruge langt flere kræfter på at sikre, at der rent faktisk blev skabt nogle konkrete arbejdspladser i stedet for, at vi bare står og diskuterer helt ukonkret om, hvorvidt man skal have lidt turisme eller andet. Vi tror faktisk, at det er vigtigt, at vi satser på ikke kun at udvikle turisme, men satser på hele tiden at udvikle nye arbejdspladser i samarbejde med forskning og uddannelse.

En anden ting, som er væsentlig, hvis man skal udvikle hele Danmark, er hele spørgsmålet om økonomi, som jo har været meget fraværende i strukturredebatten, hele spørgsmålet om uligningsreformen, som regeringen har skudt langt ud i fremtiden. Men det er jo helt afgørende for mange områder, der er ramt af stor arbejdsløshed, hvordan de økonomiske muligheder er. Derfor har vi fremsat et forslag om, at der skal være 100 pct.s statsrefusion på overførselsindkomster. Det ville for en lang række kommuner, bl.a. på Lolland-Falster, betyde, at de lige pludselig fik en langt bedre kommunal økonomi.

Regeringens forslag til strukturreform går i den stik modsatte retning, hvor man vil have, at kommunerne skal medfinansiere en del af dagpengene. Så vil det, at en række mennesker bliver arbejdsløse i en kommune, være en endnu større katastrofe end i dag, fordi det så også vil få direkte betydning for kommunen, ikke kun, fordi den mister skatteindtægter, men også, fordi den skal medfinansiere en del af dagpengene. Vi synes altså, at man skal gå den anden vej, så kommunerne ikke bliver så økonomisk afhængige af de arbejdspladser, der ligger i kommunerne.

Vi mener således, at der er mange ting, man kunne gøre, hvis man virkelig ønskede at skabe en regional udvikling, hvis man virkelig ønskede, at folk skulle kunne bo og arbejde over hele landet og have ordentlige vilkår, og vi mener, at det bør være den vej, man går, i stedet for den, som regeringen er i gang med, hvor man laver en voldsom centralisering, og hvor man lægger op til, at vi skal pendle endnu mere, end vi gør i dag.

Til de vedtagelser, der er fremsat forslag til, skal jeg sige, at vi vil stemme for den, der foreligger fra SF, Socialdemokratiet, De Radikale og

Kristendemokraterne. Vi mener, at det kan være fornuftigt nok, når der skal anlægges nye statslige arbejdspladser eller flyttes statslige arbejdspladser, at se på, hvor det er, man flytter hen, men vi mener ikke, det er det, der for alvor kan skabe ny vækst rundt om. Det kræver, at der er tænkt langt mere over uddannelse, forskning osv., hvis man skal tænke i at skabe nye arbejdspladser og ny vækst. Derfor står vi ikke som medforslagsstillere, men vi kan godt stemme for det.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg skal gøre det meget kort, for jeg har ikke fornemmelsen af, at der i den forstand er stillet spørgsmål undervejs, som kalder på svar.

Jeg vil bare benytte lejligheden til at takke for debatten, som måske snarere har problematiseret en række forhold, end den har givet nogle præcise svar på, hvad det er, der skal til. Det får mig jo sådan til at understrege det, der også var en pointe i mit første indlæg, nemlig at det, der er den regionale udfordring, jo i høj grad også er den nationale udfordring, nemlig helt grundlæggende at sørge for, at vi har ordentlige rammebetingelser, og det arbejder regeringen jo målrettet på.

Jeg synes også, at der er grund til at glæde sig over, at de prognoser, der er på vej, og det kan man jo læse om i medierne, tyder på, at den udvikling i negativ retning, der har været på beskæftigessiden, nu synes at være brudt. Det skaber jo en forudsætning for, at også regionerne i Danmark nu får en bedre mulighed for at styrke deres position.

Kl. 16.10

Der har jo været en del af debatten, der er gået på det med de statslige arbejdspladser, som jo også er en del af forespørgslen, og der er flere af ordførerne, bl.a. de socialdemokratiske, der også sådan har været lidt skosende i forhold til, hvor de statslige arbejdspladser er henne.

Der må jeg jo bare sige, at det jo sådan set ikke er nogen kunst at lave statslige arbejdspladser. Det er jo så den gamle opskrift, at nu skal vi sidde og bage nogle offentlige budgetter op, og staten skal etablere nogle arbejdspladser. Dem kan vi så drysse ud over landet, og det bliver man jo rigtig glad for det ene sted, hvor der falder seks arbejdspladser ned, selv om det jo ikke rigtig gør noget i forhold til alle de andre steder, hvor de seks arbejdspladser ikke drysser ned.

Til det vil jeg gerne sige, at denne her regering har haft det som en generel ledestjerne at holde igen på statens egne rammer, på statens eget område, og derfor er det en uretfærdig bedømmelse, når man kredser så meget om, hvor de statslige arbejdspladser er henne, fordi det, regeringen har gjort, jo stort set er udelukkende at lade den vækst, der er plads til i forhold til de 2010-planer, som vi har adopteret fra den tidligere regering, komme kommuner og amter til bedste.

Så man kan sige, at prisen for – i anførselstegn – at der ikke er opfundet en masse nye statslige arbejdspladser, vi kan drysse ud over landet, jo har været, at de ressourcer, der ellers skulle bruges til at blive ved med at bage staten op, i stedet er blevet brugt til at kunne etablere nye arbejdspladser i kommunerne, nye arbejdspladser i amterne, og hvis man leder efter noget, der har en regional effekt, så må man da sige, at en vækst i beskæftigelsen i kommuner og amter slår da ligeligt bedre regionalt igennem end en vækst i en række statslige departementer, som har en tendens til at falde her i Københavnsområdet.

Det er sådan set også det tankesæt, der kan ligge bag det svar, jeg synes jeg må give hr. Kristen Touborg, som jeg fornemmer er den eneste, der egentlig stillede et konkret spørgsmål, nemlig hvor vi er henne i forhold til regeringens strukturudspil på sygehusområdet og arbejdspladser. Hvad vil effekten være af det?

Her må jeg jo igen sige, at dette er hovedlinjen i regeringens udspil, som vi jo forhandler, og derfor har hr. Kristen Touborg også selv indflydelse på, hvordan spørgsmålet skal besvares. Det kræver jo bare, at hr. Kristen Touborgs parti løser billet til den næste rejse frem mod en aftale ved at erkende, at tre brikker skal lægges fast i puslespillet, før vi pusler videre.

Det, der er grundtrækket her, er jo en decentralisering af opgaver fra stat til kommuner, fra amt til kommuner, hvilket jo alt andet lige, når ressourcer og arbejdspladser følger med, betyder, at det yderste led styrkes. Samtidig med at det yderste led styrkes rent beskæftigelsesmæssigt, ja, så styrkes det yderste led altså også til at kunne agere og spille en rolle i lokalsamfundet og i regionen.

Dermed rummer regeringens udspil sådan set en meget, meget positiv bevægelse for dem, der har en ambition om, at vi styrker regionerne, at vi styrker de lokale egne i Danmark.

Må jeg om sygehusområdet sige, når der bliver spurgt, hvor vi vil være henne arbejdspladsmæssigt, at det, der er regeringens hovedinteresse, når vi diskuterer sygehuse, sådan set er patienterne. Det kan være, at det overrasker SF, som muligvis har andre prioriteter, når vi diskuterer sundhed, men det er regeringens hovedprioritet. Vi ser nu sådan på det, at vi indretter sundhedsvæsenet af hensyn til patienternes helbredelse og patienternes overlevelse, og der er jo ingen grund til at lægge skjul på, at det på nogle strækninger kalder på en centralisering af visse funktioner i vores sygehusvæsen, fordi der er nogle steder, hvor nærhed og kvalitet sådan set er hinandens modsætning.

Så ja til strukturreform eller nej til strukturreform: Der er ingen grund til at betvivle, at vi får en yderligere specialisering af vores sundhedsvæsen i årene fremover. Det vil være en udfordring strukturelt, men det modsvares jo af, og det vil jeg gerne gøre til en pointe, at på andre strækninger af vores sundhedspolitik er nærhed jo en kvalitet.

Jeg skal ikke lægge op til, at vi tager hul på sådan en stor strukturdebat, den har vi haft for et par uger siden, og vi får den jo sikkert a flere omgange igen, men det er jo netop derfor, at vi lægger vægt på, at kommunerne kommer på banen, sådan at de lokale, nære sundhedstilbud kan udbygges.

Så jeg tror, at man i konsekvens af vores udspil vil opleve bevægelser begge veje. Man vil på nogle strækninger opleve, at nogle specialer samles nogle færre steder af hensyn til patienternes overlevelse, af hensyn til patienternes behandling.

Kl. 16.15

Samtidig vil man opleve en decentralisering, fordi de opgaver, der i dag kun kan løses på sygehuse, i højere grad kan løses hos speciallæger. En række af de mennesker, der i dag får deres behandling på de medicinske afdelinger i sygehuse, vil i stedet få deres tilbud derhjemme eller i deres lokalsamfund ved kommunens medvirken. Så det er altså en balance, der går begge veje.

For regeringen er det en hovedprioritet fortsat at arbejde målrettet for, at vi skaber gode udviklingsmuligheder i alle dele af Danmark. Det er jo også derfor, at vi håber og tror på, at nye større, stærkere kommuner kan spille en rolle her. Det er jo også derfor, at vi på det seneste har vist en parathed til at åbne op, sådan at de regioner, der er en del af regeringens udspil, i tilgift

til at drive sygehusopgaven også får den meget vigtige opgave, det kan være at koordinere på f.eks. erhvervsfremmeområdet. På den måde marcherer nye stærkere kommuner ikke bare fremad for at skabe udvikling i deres egen kommune, men marcherer altså også den samme vej.

Jeg synes, at debatten her i dag har givet god inspiration til de konkrete udfordringer, som bl.a. nye regioner og nye kommuner kommer til at stå med i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Nu sagde ministeren, at Socialdemokratiet var skosende med hensyn til udflytning af statslige arbejdspladser. Det mener jeg nu er et forkert udtryk, for det, det drejer sig om, var den prioritering, man havde valgt, da man flyttede en stor statslig arbejdsplads til Esbjerg, hvor man af regionalpolitiske hensyn godt kunne have lagt den andre steder. Det var egentlig det budskab, der lå. Derfor synes jeg ikke, der er grund til, at ministeren bruger udtryk som skosende. Det var bare et almindeligt led i debatten, og det håber jeg også at ministeren opfatter på den måde.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

At skose kan nu også være en almindelig del af debatten, vil jeg sige. Men nu var det ikke hr. Jens Peter Vernersen, jeg tænkte på, det var jo hr. Arne Toft, som skosede både den nuværende regering og i øvrigt også den tidligere regering. Hvad angår den tidligere regering, blev den jo skoset for sin indsats i forhold til Bornholm. Men det skal jeg ikke stå og trampe rundt i, for det må jo være et mellemværende mellem hr. Arne Toft og hans eget parti, som jo var hovedbestanddelen i den tidligere regering.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Ja, det er jo let for ministeren at køre sagen videre. Men det, jeg egentlig tog op, var det, der blev sagt fra talerstolen flere gange, at nye statslige arbejdspladser skal lægges uden for København. Så nævnte jeg Institut for Miljøvurdering, et nyt institut, som der overhovedet ikke var nogen grund til at lægge i København. Den eneste henvendelse var fra Hadsund, og så lagde man det i København, og jeg har ikke rigtig fået noget svar på, hvorfor man gjorde det. Det vil jeg gerne spørge om.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu har jeg ikke personligt været dybt involveret i lokaliseringen af Miljøinstituttet. Jeg tager selvfølgelig det fulde ansvar for, at det er lokaliseret, hvor det er. Jeg vil tro, at de overvejelser, der har ligget bag, formentlig har været, at det institut indgår i en vidensdeling med nogle af de institutioner, der i øvrigt er i byen her.

Jeg må så sige til hr. Arne Toft, at jeg heller ikke præcis ved, hvor mange medarbejdere der er på Lomborginstituttet, men jeg synes, det er lidt ude af proportioner, når hr. Arne Toft tidligere i debatten – og så bruger jeg ordet skose igen – skoser regeringen for den ordning, vi har lavet med et pendlerfradrag for langdistancependlerne.

Han siger, at det nærmest er det bare ingen-ting at lave en generelt virkende ordning, der kommer masser af mennesker til gode. Det har ingen effekt; det er nærmest ligegyldigt. Og så har hr. Arne Tofts bidrag til debatten her i dag været igen og igen og igen at trække et lillebitte institut med fem, ti, femten ansatte frem, som om det var al tings frelse.

Pointen er jo her, at sådan et institut med fem- ti, femten ansatte kan ligge ét sted. Det kan ligge ét sted. Og uanset om vi så lagde det i Ringkø- bing Amt eller i Viborg Amt eller i Nordjyllands Amt, så ville det altså kun være til benefice for det amt, vi lagde det i. Derimod er det værktøj, vi har taget i brug omkring et udvidet pendler- fradrag, jo et generelt virkende værktøj, som har effekt alle steder.

Det er sådan set derfor, at jeg ikke står og af- viser, at det er fornuftigt at tænke sig om, når man placerer statslige arbejdspladser, for det er det; men det er altså ikke noget vidundermid- del.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Nej, det er rigtigt, men jeg har jo kun sagt det her, fordi regeringen har sagt, at nye statslige virksomheder skal lægges uden for København.

Så vil jeg godt sige med hensyn til tilskud til pendlere, der kører over 100 km, som blev om- talt mange gange, at det eneste, jeg efterlyste, var nogle tal. Sig, hvor mange det drejer sig om. Så ved jeg godt, at ministeren kan sige, at bare det er to, så er det nok. Altså når man drager no- get ind i en debat og gør det så betydningsfuldt, så er det da også vigtigt, at vi i debatten siger,

hvor mange der har glæde af det. Og det mang- lede jeg.

Kl. 16.20

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg trækker det pendlerfradrag frem, som vi har gennemført, som et eksempel på en række af de initiativer, regeringen har taget for at styrke de generelle rammevilkår udeomkring i de dele af Danmark, hvor man har det lidt sværere, end man har det gennemsnitligt. Det er sådan set den måde, jeg bruger eksemplet på her.

Det vil jeg sådan set stå vagt omkring, for det er klart, at det selvfølgelig ikke er den eneste in- grediens, at folk, der bor i udkantsområderne, har en bedre mulighed for at blive boende, selv om de på grund af deres uddannelse måske sø- ger beskæftigelse i en større by. Det er ét af flere bidrag, og det var ikke det eneste eksempel, jeg nævnte i min tale, men jeg tror ikke, der er no- gen grund til, at jeg her ved afslutningen af de- batten begynder at repetere hele mit første 20 minutter lange indlæg.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Kristen Touborg for afslutning.

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne sige tak for debatten her i dag.

Det ville vel ikke være rigtigt, hvis man sag- de, at der var kommet en hel masse konkrete til- tag ud af de 2-3 timer, vi har haft debat her. På den anden side tror jeg, at det er meget nyttigt, at man får debatteret de problemer, der ligger. Jeg tror under alle omstændigheder, at det er godt at få det vendt, fordi det alligevel giver en mulighed for, at vi måske tænker lidt nærmere over, hvad det er for problemer, der er at kæmpe med derudeomkring.

Debatten har vel også været lidt mere spæn- dende, end den normalt ville være, fordi den foregår i dag, den 25. maj, hvor vi senere er nog- le stykker, der skal til at tage alvorligt livtag med den nye kommunalreform; det har i hvert fald ikke gjort det mindre interessant.

Ministeren sagde i sine afsluttende bemærk- ninger, at det nye udspil til kommunestruktur jo var en decentralisering: Man tog områder fra staten og amtet og lod dem overgå til kommu- nerne. Der ville jeg godt erindre om, at der er jo, sådan som jeg oplever det, også en hel del opgav- er, der går fra de nuværende amter til staten,

og det kan vel være lidt svært at se, hvor decentraliseringen er i det projekt.

En del af debatten, vi har haft her, er gået på, hvordan netop de nye statslige arbejdspladser skal anbringes, der vil opstå i den forbindelse, hvis regeringen kommer igennem med sin plan. Jeg vil godt kvittere over for Venstres og Konservatives ordførere for, at de her fra talerstolen har gået ud og været garanter for, at disse nye statslige arbejdspladser bliver spredt ud over landet og ikke bliver centraliseret og anbragt i de store byer. De skal altså blive derude, hvor de er, hvor opgaverne udføres i øjeblikket.

Ellers må jeg sige, at det, Venstres ordfører sagde, at det her skulle være hjælp til selvhjælp, synes jeg ikke rigtig holder vand, for regeringen skærer jo ned på en række områder, som især går ud over udkantsområder.

Jeg vil gerne her til sidst kvittere for et godt samarbejde med Socialdemokratiet, De Radikale, Kristendemokraterne og Enhedslisten. Jeg synes, det lover godt for den regionalpolitiske fremtid, når der efter et valg er skabt et nyt flertal i Folketinget. Og en sådan valgdag, ja, den kan jo komme, før nogen aner:

Hermed sluttede forhandlingen.

Kl. 16.25

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 96 af Marianne Pedersen (V), Colette L. Brix (DF) og Else Theill Sørensens (KF) (se side 10791) vedtoges med 60 stemmer (V, DF og KF) mod 48 (S, SF, RV, EL og KD).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 95 af Kristen Touborg (SF), Jens Peter Vernerens (S), Arne Toft (S), Margrethe Vestager (RV) og Mogens Nørgård Pedersen (KD) (se side 10787).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

30) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 167:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af lokalråd i lokale enheder.

Af Line Barfod (EL) m.fl.

(FremSAT 13/4 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Enhedslisten har stillet forslag om, at kommunerne skal gives mulighed for at oprette lokalråd i lokale enheder, der udgør et afgrænset hele. Forslaget indebærer, at nye og eksisterende kommuner skal have ret til at oprette lokalråd i de gamle kommunalenheder og de lokale enheder, der udgør et afgrænset hele. Som eksempler er nævnt bydele, øer, landsbyer eller større bysamfund.

Efter forslaget skal lokalrådene bl.a. have høringsret og indstillingsret i alle spørgsmål af betydning for lokalområdet. Lokalrådene skal desuden være sparringspartnere og øverste myndighed for visse lokale institutioners udviklings- og virksomhedsplaner og kan tildeles dispositionsret over udviklingsmidler til området.

Hensigten med forslaget er, at der samtidig med en strukturreform sker en styrkelse af det lokale demokrati.

Jeg kan indledningsvis oplyse, at kommunalbestyrelserne allerede efter de gældende regler i den kommunale styrelseslov har en mulighed for at nedsætte lokaludvalg, der kan tildeles opgaver til selvstændig varetagelse inden for en række områder.

Enhedslistens beslutningsforslag går imidlertid videre end de gældende regler, idet det foreslås, at lokaludvalgenes medlemmer skal kunne vælges ved et direkte valg. Den mulighed findes ikke efter de gældende regler.

Jeg vil gerne sige, at regeringen deler forslagsstillernes opfattelse af, at en styrkelse og revitalisering af det lokale demokrati er en helt central del af den kommende strukturreform. Det kan ikke være nogen overraskelse og er det næppe heller. Jeg har jo med glæde noteret mig, at jeg kan genfinde citater af mig selv i beslutningsforslaget fra Enhedslisten.